ကိုဗ္ဗကူးချိချိအနုပညာ

ပါရဂူ
ဖော်မဲ့ဟင်္သာ

THE LONE SWAN

THE REVEREND MANDJU

Translated

GEORGE KIN LEUNG

အချစ်နှင့်ဘာသာတရားကြားမှ ခံစားမှုများ၊ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုများ၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်အတွေးအခေါ်များ၊
ထင်ရှားကျော်ကြားသော တရုတ်ပညာရှင် ဘုန်းတော်ကြီးမန်းစူ၏ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊
၁၉၂၄ မှစ၍ အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်နှိပ်ခဲ့ရသော စာအုပ်။

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

mgyoe.com

ပါရဂူ
ဖော်မဲ့ဟင်္သာ

THE LONE SWAN

THE REVEREND MANDJU

Translated

GEORGE KIN LEUNG

မန်းစူသည် ဝတ္ထုရေးဆရာ ဖြစ်သည်၊ ကဗျာဆရာ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အနှစ်သာရကို လက်ခွေ့တွေ့ကျကျ အတွင်းနိုက်၍ တူးဆွသူ ဖြစ်သည်၊ သူ၏ စာပေများ၌ သင်္သကရိုက် ဘာသာ စာပေ၏ အငွေ့အသက် ထပ်ဟပ်နေသည်၊ ဗုဒ္ဓစာပေ စံနမူနာကို အခြေခံလျက် စာပေကို ပြုစုရေးသားရာ၌ သူ့ကို မီသူ ရှားသည်။ သို့သော် သူသည် ငွေအတွက်ရေးသည့် စာရေးဆရာ မဟုတ်ပေ၊ ငွေအတွက် ဘယ်တော့မှ စာမရေးပေ၊ ဝါသနာ ကြောင့်သာ စာရေးသူ ဖြစ်သည်။

စာပေကို ချစ်မြတ်နိုးသောကြောင့်သာ စာရေးသူ ဖြစ်၏၊ မန်းစူသည် ကဗျာပေါင်းများစွာ၊ စာတမ်းပေါင်း များစွာ၊ ဝတ္ထုပေါင်း များစွာကို ဖွဲ့ဆို ရေးသားသူ ဖြစ်သော်လည်း အင်္ဂလိပ်ကဗျာ အမျိုးမျိုးကိုလည်း အထူးအားဖြင့် သူ၏ အသည်းစွဲတစ်ဦးဖြစ်သော ဗိုင်ရွန်၏ ကဗျာ များ ကိုလည်း တရုတ်ဘာသာ ပြန်ဆိုလေသည်၊ ထိုပါရမီရှင် ခင်ကြီးသည် ထိပ်တန်း တရုတ်စာပေ ပညာရှင်အဖြစ် ကျော်ကြား ရုံမျှသာ မက အောင်မြင်သော ပန်းချီ အနုပညာရှင် တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

PYG0043

2,300.00 KS

mgyoe.com

ဟော်မဲ့ဟာသ၊ ပါရှု
စာမျက်နှာ ၁၇၃+ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ× ၂၀.၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မိုးရိပ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၈၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၁၉၉၄ ရွှေအလင်းစာပေ၏ ဒုတိယအကြိမ်မှ၊

ရောင်းဈေး ၂၃၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

mgyoe.com

mgyoe.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

■■■■■■■■■■

ဖော်မဲ့ဟသ်ာ

THE LONE SWAN

Su Man-shu

ပါရဂူ

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း ၂၀၁၁

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

ဤစာအုပ်

'ဖော်မဲ့ဟင်္သာ' The Lone Swan ဝတ္ထု၏ မူရင်းစာရေးဆရာမှာ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီး မန်းစူ (၁၈၈၄–၁၉၁၈) ဖြစ်သည်။ 'မန်းစူ' သည် ထင်ရှားကျော်ကြားသော တရုတ်ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည့်အပြင် ဝတ္ထုရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ၊ ဘာသာပြန်ဆရာ၊ ပန်းချီဆရာလည်း ဖြစ်သည်။

"မန်းစူ" သည် ဖော်မဲ့ဟင်္သာတွင် အချစ်နှင့် ဘာသာတရားကြား ထဲမှ သူ၏ခံစားမှုများ၊ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ် အတွေးအခေါ်များကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ထိခိုက်ဖွယ် စကားလုံးများဖြင့် ရေးဖွဲ့ထားသည်။

ထို ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ခင်ကြီး (မန်းစူ) ကို တစ်နေ့တွင် သက်န်းဝတ်နှင့်တွေ့ရပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ဥရောပဝတ်စုံနှင့် စတိုင်ကျကျ တွေ့ချင် တွေ့နေရသည်။ တစ်နေ့တွင် မုတ်ဆိတ်မွေး အရှည်ကြီးနှင့် တွေ့ရတတ်ပြီး နောက်တစ်နေ့၌ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးပြောင်နေအောင် ရိတ်ထားသည်ကို တွေ့ချင်တွေ့ရသည်။

"သူ့အတွက် ငွေကြေးသည် မည်သည့်အခါမှ သုခနှင့်ဒုက္ခ၏ အကြောင်းမဟုတ်ပေ။ ရှိလျှင်သုံးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဒေါ်လာ တစ်သောင်းလောက်ကို တစ်ထိုင်တည်းနှင့် သုံးပစ်သည်။ ခြူးတစ်ပြား မှမရှိသည့် အခါမျိုးနှင့်လည်း သူ မကြာခဏ ကြုံရသည်။ ထိုအခါ မျိုး၌ကား တစ်နေ့လုံး ဗိုက်မှောက်အိပ်နေတတ်သည်။ ဘယ်တော့မှ မညည်းညူပေ"

ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော၊ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းသော အရှေ့တိုင်း သူ စံပြအလှပိုင်ရှင် 'ကိယိုကို' ၏ အချစ်ခံစားမှုကိုလည်း ဤစာအုပ်၌ ချယ်မှုန်းထားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

ဤ 'ဖော်မဲ့ဟင်္သာ' ဝတ္ထု၏ မူရင်းစာရေးဆရာမှာ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး မန်းစူ (၁၈၈၄–၁၉၁၈) ဖြစ်သည်။ မန်းစူသည် 'ဖော်မဲ့ဟင်္သာ' ၌ သူ့ဘဝဇာတ်လမ်းကို ဝတ္ထုဆန်ဆန် ရေးသားထားသည်။ မူရင်း တရုတ်ဘာသာဖြင့်ရှိသော 'ဖော်မဲ့ဟင်္သာ' ၏ အမည်အပြည့်အစုံမှာ 'သင်းကွဲနေသော အထီးကျန်ဟင်္သာ' ဖြစ်သည်။ 'ဖော်မဲ့ဟင်္သာ' ဟူသော မြန်မာပြန်၏ အမည်မှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ဆရာ အဖျားဆွတ်ပေးထားသော The Lone Swan ကို မြန်မာပြန်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မန်းစူသည် သူ၏ဘဝကို လေထဲတွင်လွင့်နေသော သစ်ရွက်ခြောက်တစ်ရွက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သင်းကွဲနေသော အထီးကျန် ဟင်္သာတစ်ကောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ထင်မှတ်ယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် အချစ်နှင့် ဘာသာတရားကြားထဲတွင် ဗျာများပြီး အပြီးသတ်၌ အထီးကျန်ဘဝရောက်သွားရသော သူ့ကိုယ်သူ 'ဖော်မဲ့ဟင်္သာ' ဟူ၍ အမည်ပေးထားလေသည်။

မန်းစူသည် ထင်ရှားကျော်ကြားသော တရုတ်ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် ဝတ္ထုရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ၊ ဘာသာပြန်ဆရာ၊ ပန်းချီဆရာလည်း ဖြစ်သည်။ တရုတ်ဘာသာဖြင့် မန်းစူရေးသားထားသော စာများကို စုပေါင်း၍ 'မန်းစူစာပေါင်းချုပ်' အမည်ဖြင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေထားသည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ရနိုင်သမျှ မန်းစူ၏ စာများကို စုပေါင်းဖော်ပြထားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

အတွဲ ၅ တွဲ ရှိသည်။ ပထမတွဲ၌ မန်းစူ၏ မူရင်းကဗျာများ၊ ဘိုင်ရွန်၊ ရှယ်လီ စသော အင်္ဂလိပ်ကဗျာဆရာကြီးများ၏ အင်္ဂလိပ်ကဗျာ၊ တရုတ်ဘာသာပြန်များ၊ စာတမ်းများ၊ ပေးစာများပါဝင်သည်။ ဒုတိယတွဲ၌ မှတ်တမ်းများ၊ ဗစ်တာဟူးဂိုး၏ 'လားမစ်ဇာရေးဘဲ' တရုတ်ဘာသာပြန် စသည်များ ပါဝင်သည်။ တတိယတွဲ၌ ဝတ္ထုလတ် ၆ ပုဒ်နှင့် ဝတ္ထုတိုများအပြင် သူ့ဘဝနှင့်ပတ်သက်သော စာတချို့ပါသည်။ 'ဖော်မဲ့ဟသ်ာ' ၏ တရုတ်မူရင်းသည် ထိုအတွဲ၌ ပါဝင်သည်။ စတုတ္ထတွဲ၌ မန်းစူရေးသော စာအုပ်များ၏ နိဒါန်းများနှင့်တကွ တခြားစာရေးဆရာများ၊ မိတ်ဆွေများ၊ ကြည်ညိုလေးစားသူများ ရေးသားထားကြသော မန်းစူအကြောင်း စာများပါဝင်သည်။ ပဉ္စမတွဲတွင် မန်းစူကို ဂုဏ်ပြုရေးသားထားသော တခြားစာရေးဆရာများ၊ မိတ်ဆွေများ၊ ကြည်ညိုလေးစားသူများ၏ ကဗျာများ၊ ဆောင်းပါးစာတမ်းများ ပါသည်။ ပဉ္စမတွဲ၏ အဖွင့်ကဏ္ဍ၌ မန်းစူ၏ မူရင်းလက်ရေးကို ဘလောက်လုပ်၍ ပုံနှိပ်ဖော်ပြထားသည်။ ယင်း 'မန်းစူ စာပေါင်းချုပ်' ကို ရှန်ဟိုင်း 'ပိဆင်' စာအုပ်ကုမ္ပဏီမှ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

'ဖော်မဲ့ဟသ်ာ' တရုတ်မူရင်းကို ရှန်ဟိုင်း 'ကောင်းယိ' စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး ကုမ္ပဏီကလည်း ထုတ်ဝေသည်။ တရုတ်မူရင်းကို George Kin Leung သည် The Lone Swan အမည်ဖြင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ဆိုသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ကို ရှန်ဟိုင်းကော်မာရှယ်ပရက်စ်လီမိတက်က ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။ 'ဖော်မဲ့ဟသ်ာ' အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် ထွက်လာသောအခါ ဝေဖန်ရေးဆရာများနှင့် စာနယ်ဇင်းများက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆိုကြသည်။

ယင်းတို့အနက်... The "Shanghai Times" Sunday, February 8,1925 တွင် "...ဝတ္ထုပုံစံဖြင့် ရေးထားသော ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ 'ဖော်မဲ့ဟသ်ာ' ကို George Kin Leung က တရုတ်ဘာသာမူရင်းမှ တိတိကျကျ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆိုထားသည်။ ယင်းဘာသာပြန်သည် တကယ့်လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်စွက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တရုတ်မူရင်းကို ရေးသူမှာ မန်းစူဖြစ်သည်။ မန်းစူသည် ပညာရှင် တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်သည်။ 'ဖော်မဲ့ဟသ်ာ' ၌ မန်းစူသည် အချစ်နှင့်

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘာသာတရားကြားထဲက သူ၏ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုများကိုလည်းကောင်း၊ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျောင်းကန်၏ ဘဝနှင့် ဘာသာရေးပွဲ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုလည်းကောင်း၊ သူ၏ အရောင်အသွေး စိုပြည်နေသော စွန့်စားခန်းနှင့် စိတ်ပါဝင်စားဖွယ် အတွေးအခေါ်များကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ထိခိုက်ဖွယ် စကားလုံးများဖြင့် ရေးသားဖော်ပြထားသည်...” ဟူ၍လည်းကောင်း၊

China Journal of Science and Arts ၌ ‘နှင်းမိကို လျှပ်တစ်ပြက်သာ မြင်လိုက်ရသော်လည်း သူ၏ ငြိမ်းအေးသည့်အလှသည် စာဖတ်သူ၏ စိတ်ထဲတွင် စွဲကျန်နေလေသည်။ သို့ရာတွင် ထူးထူးခြားခြား သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသူမှာမူ ကိယိုကိုဖြစ်သည်။ လရောင်မှုန်ပျပျ၌ ဆာဘူရိုကို ကြည့်နေသော ကိယိုကို၏မျက်နှာ “သူ၏ဆံပင် မိုးသားတစ်ခြမ်း ဖုံးအုပ်ထားသဖြင့် ဆန်းစသော်တာနှင့် တူနေပုံ” ကို ဖတ်ရသော စာဖတ်သူသည် ဆာဘူရိုအပေါ်ချစ်သည့် ကိယိုကို၏ အချစ်အတွက် စိတ်ထိခိုက်မသွားဘဲ မနေနိုင်ပေ။ ကိယိုကိုသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော၊ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းသော အရှေ့တိုင်းအမျိုးသမီး၏ ငြိမ်းအေးသော ပန်းပွင့်နှင့်တူသော အလှပိုင်ရှင် စံပြမိန်းမပျိုဖြစ်သည်...’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

The Far Eastern Spectator ၌ တရုတ်ဘာသာ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ သသ်ကရိုက်ဘာသာများနှင့် အခြားဘာသာအချို့ကို တတ်ကျွမ်းသော ဘုန်းတော်ကြီးမန်းစူသည် ထိုခေတ်က တရုတ်ပြည်၌ ထင်ရှားကျော်ကြားသော စာပေပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မန်းစူသည် ဤစာအုပ်၌ သူ့ကိုယ်သူ သင်းကွဲဖော်မဲ့နေသော ဟင်္သာတစ်ကောင်အဖြစ် ကမ္ဘာလောကထဲ မျောသွားနေရပုံကို သရုပ်ဖော်ထားသည်...’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသီးသီး ရေးသားဖော်ပြထားကြသည်။

The Lone Swan ကို ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေပြီးနောက် လူကြိုက်များသဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ထပ်မံထုတ်ဝေရလေရာ ၁၉၃၄ ခုနှစ်အထိ ဆယ်နှစ်အတွင်း ထုတ်ဝေရသည့် အကြိမ်ပေါင်းမှာ ခြောက်ကြိမ်တိတိ ဖြစ်လေသည်။

နိုင်ငံခြားဘာသာသင်ကျောင်းမှ တရုတ်စာပြဆရာ ဦးသစ်ဆန်းလွင်

mgyoe.com

mgyoe.com

သည် ၁၉၅၆ ခုနှစ်လောက်က တရုတ်ပြည်သို့ တရုတ်စာပေ သင်ကြားလေ့လာရန် ပညာတော်သင်အဖြစ် သွားရောက်ခဲ့သည်။ ပီကင်းမြို့၌ ရှိနေစဉ်အတွင်း တစ်နေ့ စာအုပ်အဟောင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ရောက်သွားသည်။ စာအုပ်အဟောင်းဆိုင်မှ The Lone Swan ကို ဦးသစ်ဆန်းလွင် ရှားရှားပါးပါး ရလာခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်ကို ဦးသစ်ဆန်းလွင်က ကျွန်တော့်အား ပေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးသစ်ဆန်းလွင်အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ပါရဂူ၊ ၁၄ • ၆ • ၈၆။

❐

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘုန်းတော်ကြီးမန်းရူ

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

(၁)

တောင်ပိုင်း ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိ ပေးယုဒေသ၌ မြင့်မားမတ်စောက်သော 'ရွှေဖလား' အမည်ရှိ တောင်ကြီးတစ်တောင်ရှိသည်။ ကောင်းကင်တစ်ခွင် မိုးသားကင်းစင်ပြီး ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်နေသည့် အချိန်များ၌ တောင်၏ အောက်ပိုင်းတစ်ဝက်ရှိ ရင်သပ်ရှုမောအံ့သြဖွယ် စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်ကြားထဲတွင် ငါးအကြေးခွံကဲ့သို့ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်လျက်၊ ထပ်လျက်ရှိနေသော အနီရောင်အုတ်ကြွပ်မိုးများကို အဝေးကပင် လှမ်းမြင်ရလေသည်။ ထိုနေရာ၌ 'ပင်လယ်မိုးတိမ်' အမည်ရှိ ရှေးကျောင်းကြီးတစ်ဆောင်သည် ဆန်ဘုရင့်အနွယ်တော် ကျဆုံးသွားခဲ့သည့် အချိန်ကာလကကဲ့သို့ပင် ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လက်တည်ရှိနေသည်။

ဆန်ဘုရင့်အနွယ်တော် ကျဆုံးသွားသည့်အချိန်၌ လူစုဖုသည် ရင်ခွင်ပိုက်သားတော်ကလေးကို ယူဆောင်ထွက်ပြေးလာခဲ့ပြီးလျှင် ယင်းတောင်၌ သူတို့ကို သုတ်သင်ရန် နောက်မှလိုက်လာသည့် သူပုန်သူကန်တို့၏ အမိမခံဘဲ မိမိအသက်နှင့် ရင်ခွင်ပိုက်မင်းသားကလေး၏အသက်ကို နိုင်ငံဂုဏ်သိက္ခာ မကျစေရန် ကိုယ်တိုင် အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်လေသည်။

ဆန်ဘုရင့်အနွယ်တော်ထဲမှ မသေမပျောက်ဘဲ ကျန်ရှိနေကြသည့် တချို့အနွယ်တော်များသည် ဤနေရာသို့ တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးလာကြပြီးလျှင် ခေါင်းတုံးတုံးပြီး ဘုန်းကြီးလုပ်နေကြလေသည်။ သူတို့သည် နေ့ညမပြတ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်ပြီး ကံတော်ကုန်သွားရှာသည့် ဘုရင်ကေရာဇ်၏ ဝိညာဉ်အတွက် ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သနေကြလေသည်။

ယင်းသို့အားဖြင့် ယခုခေတ် ယခုအချိန်အထိပင် လွမ်းဆွတ်ပူဆွေးနေသော တိမ်ထုတိမ်စိုင်သည် တောင်ထွတ်တောင်ထိပ်ရှိ မျက်စိတစ်ဆုံး ပြန့်ပြူးနေသော ကောင်းကင်တစ်ခွင်၌ အုပ်မိုးလျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့နေရလေသည်။ မပြည်ချင်ပြည်ချင် ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်မြည်နေသော ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ် ပင်လယ်လှိုင်းသံများကိုလည်း မကြာခဏ ကြားနေရလေသည်။ ထိုလှိုင်းသံများကို ကြားရသောအခါ ကြားရသူသည် လေးပင်စွာ ပင့်သက်ချပြီးလျှင် လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲဖွယ် အတိတ်ကို တစ်ဖန် ပြန်လည်သတိရလာတတ်လေသည်။ ထိုသူသည် အမှတ်သညာထဲတွင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ် ပြန်ပေါ်လာမှာစိုးသည့်အတွက် အတိတ်ကို ပြန်ပြောင်းမအောက်မေ့ရဲအောင် ဖြစ်နေတတ်သည်။

ယခု ကျွန်ုပ်ရေးပြနေသော ကျောင်းတိုက်၏ အဖိုးထိုက်အဖိုးတန် အမိုးနှင့် ပန်းဆွဲများမှာ အားလုံးလိုပင် ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် ပစ္စည်းရတနာများ ဖြစ်နေကြပြီ။ ကျောင်းတိုက်၏အနီး၌ ကြည်လင်အေးမြသော စမ်းချောင်းလေးသည် အသံမထွက်ဘဲ ကွေ့ကောက်စီးဆင်းနေသည်။ ထင်းရှူးပင်များလည်း အစီအရီ ပေါက်နေကြသည်။

ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးနေကြသော ရဟန်းများမှာမူ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို အထူးပင် အလေးအနက်ထားကြသည်။ ဘာသာရေးကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းနှင့် ဓလေ့ထုံးစံတို့ကို ဂရုပြုကြသည်။ ဣန္ဒြေသိက္ခာနှင့် နေထိုင်ကြသည်။ ကျောင်းတိုက်ထဲတွင် ဘာသံမျှမကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ သပိတ် ပရိက္ခရာကို ကိုင်တွယ်အသုံးပြုသည့်နေရာ၌ပင် အသံမကြားမရအောင် အထူးသတိထားကြလေသည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဆောင်းကုန်သွားသည့်အခါများ၌ ထိုကျောင်းတိုက်တွင် ရှင်လောင်း၊ ပဉ္စင်းလောင်းများအား ဆုံးမညွှန်ကြားသည့် အခမ်းအနား ပြုလုပ်လေသည်။ သို့ရာတွင် ရှင်လောင်းပဉ္စင်းလောင်းအဖြစ် ထိုတောင်ပေါ်သို့ ရောက်လာသည့် ဦးရေမှာမူ အလွန်တရာမှ နည်းပါးလေသည်။ အကြောင်းမူကား တောင်မှာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ် မတ်စောက်မြင့်မားလှ

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြီး တောင်ပေါ်တက်သည့် လမ်းကလေးမှာလည်း အလွန်ကျဉ်းပြီး အလွန်အန္တရာယ်များလှသည်။ တော်ရုံတန်ရုံလူမှာမူ ထိုလမ်းကျဉ်းကလေးမှ တောင်ပေါ်အရောက် တက်နိုင်ဖို့ရန် မလွယ်ပေ။

တစ်နေ့သော အခါကာလ၏ နံနက်စောစော အရုဏ်တက်ချိန်ဖြစ်သည်။ ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ကြေးမောင်းထုသံသည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်၌ ပျံ့နှံ့နေလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ရှိသော ကျောင်းတိုက်၏ ထောင့်တစ်ထောင့်က ကောင်းကင်အထိမြင့်မားထိုးထွက်လျက်ရှိသော မျှော်စင်ကို မှီရပ်နေပြီး အဝေးက ကောင်းကင်ပြင်ပေါ်၌ ပေါ်လာလိုက် ပျောက်သွားလိုက်ဖြစ်နေသည့် စင်ရော်ငှက်များကို ငေးမျှော်ကြည့်နေသည်။ စင်ရော်ငှက်များသည် အနီးသို့ရောက်လာလိုက် အဝေးသို့ ပျံထွက်သွားလိုက် ဖြစ်နေကြသည်။

ရာသီဥတု အအေးလွန်ကဲသည်မှာ အချိန်ကာလ အတော်ပင် ကြာမြင့်သွားပြီး ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော ပင်လယ်လေမုန်တိုင်းသည် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား မိုင်ပေါင်းများစွာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားအောင်ပင် တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်နိုင်သည့် စွမ်းအားရှိလေသည်။ ထိုနေ့၌ ကျွန်ုပ်၏ ပဏာမ အစစ်အဆေး အစမ်းသပ်ခံ ဘုန်းကြီးကျောင်းသက် အရက်သုံးဆယ်ပြည့်သွားပြီး ဤနေရာဌာနသို့ ရောက်ရှိနေသော ကျွန်ုပ်၏အကြောင်းကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်လိုက်လျှင် ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်မျှသော အချိန်ကာလသည် အနှောင့်အယှက်အခက်အခဲမရှိဘဲ ကုန်ဆုံးကျော်လွန်ခဲ့သည်ဟူ၍ပင် ပြောရပေလိမ့်မည်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ယခင်ဆရာဟောင်း ဘုန်းတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ရန် တောင်အောက်ဘက် ဆင်းနိုင်ပြီ။ နောက်ပိုင်းအချိန်ကာလများ၌ကား သစ်ရွက်များကို တံမြက်လှည်းခြင်း၊ အမွေးတိုင်ထွန်းညှိခြင်းများသည်သာလျှင် ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်တာဝန်ဝတ္တရားများဖြစ်လာဖို့ရှိလေသည်။

ယင်းသို့ တောင်စဉ်ရေမရ တွေးတောစဉ်းစားနေစဉ် အမှတ်တမဲ့ ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်များ စီးကျလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

"ငါ့မှာ အမေမရှိတော့ဘူးလို့ လူတိုင်းက ပြောနေကြတယ်၊ ငါ

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်ကောင်ကြွက်ဆိုတာ အမှန်တကယ်ပေပဲလား၊ မဟုတ်ဘူး အဲဒါအမှားပဲ"

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲက အော်ပြောလိုက်မိသည်။

"ငါ့မွေးစားအဖေ ကွယ်လွန်ပြီးတဲ့နောက် ငါ တစ်ကောင်ကြွက်ဘဝ ရောက်ခဲ့ရပေမဲ့ လေတိုက်လို့ သစ်ပင်များလှုပ်ခါသွားတဲ့အခါတိုင်း၊ သို့မဟုတ် မိုးတဖြောက်ဖြောက် ရွာနေတဲ့အခါတိုင်း၊ သို့မဟုတ် ဩကာသလောကကြီး တစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်နေတဲ့အခါတိုင်း ငါချစ်တဲ့အမေ ငါ့ကို ခေါ်တဲ့အသံ သဲ့သဲ့ကို ငါကြားရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခေါ်သံ ဘယ်ကလာသလဲဆိုတာတော့ ငါ့နှလုံးသားကိုယ်တိုင်က မသိဘူး၊ အဲဒီအတွေး တွေးနေရသည်ကို ငါမြတ်နိုး တယ်၊ တန်ဖိုးလည်းထားတယ်။ အဲဒီအတွေးကို အရသာခံပြီး ငါ ထပ်ကာ ထပ်ကာ တွေးတောစဉ်းစားနေချင်တယ်"

သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှူလိုက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ် ဆက်လက်တွေးတောနေမိ ပြန်သည်။

"အမေ၊ ကျွန်ုပ်ကို ကိုးလလွယ် ဆယ်လဖွားတဲ့အချိန်ကာလကစပြီး အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်လောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် အမေ့ကို ကျုပ်တွေ့နိုင်အောင် ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်ခဲ့တာလဲ၊ အမေ့သားဟာ ဦးတည်ချက်မရှိဘဲ ရွာရိုးကိုးပေါက် လျှောက်လှည့်လည်သွားလာနေပြီး ယခုလို အမြင့်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခကို တွေ့ကြုံခံစားနေရတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို အမေဟာ မသိသင့်ပေဘူးလား"

ထိုအခိုက် ပင်လယ်လှိုင်းများသည် နေရောင်ခြည်အောက်၌ ရှုမဆုံး မြင်မဆုံး တလက်လက်တောက်ပနေကြသည်။ ထူးထူးခြားခြား လှပတင့် တယ်ပြီး တလက်လက်တောက်ပနေသောကြောင့် မျက်စိကျိန်းမတတ် ဖြစ်နေလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဝတ်ရုံသင်္ကန်းဝတ်လိုက်ပြီးလျှင် ပဥ္စင်းလောင်း အဖော် သုံးဆယ့်ခြောက်ယောက်တို့နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး တန်းစီပြီး လျှောက်သွားကြသည်။ လက်နှစ်ဖက်စလုံးတွင် အမွှေး တိုင်ကိုင်ထားကြသည်။ အခမ်းအနားကျင်းပသော ခန်းမကြီးရှိရာဘက်သို့ တက်သွားကြပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပလ္လင်တော်၏ ဝဲယာ၌ နေရာယူလျက် မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်သဖွယ် ရပ်နေကြလေသည်။

ထိုနေရာသို့ ပတ်ဝန်းကျင်အနီးအနားတစ်ဝိုက်ရှိ တောင်များအားလုံးမှ ကျောင်းတိုင်ဘုန်းတော်ကြီးများအားလုံး စုဝေးရောက်ရှိနေကြသည်။ အမွှေးတိုင်

mgyoe.com

mgyoe.com

ပူဇော်ခြင်းနှင့်စပ်သော ဘုရားရှိခိုးကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီးသောအခါ တစ်ခဲနက် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေသည်။ ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်တို့၏ အသံပင် မကြားရပေ။

ထို့နောက် ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ရောက်လာပြီးလျှင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်အသံဖြင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လေသည်။

"ပဉ္စင်းလောင်းဖြစ်လိုကြသော သင်တို့သည် သင်တို့၏မျက်နှာကို ဘုရားရှင်ဘက်သို့လှည့်ပြီးလျှင် သင်တို့ကို မွေးမြူစောင့်ရှောက်ခဲ့သော သင်တို့၏ မိဘနှစ်ပါးကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် ဆုတောင်းပတ္ထနာ သုံးပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုရမည်"

ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်၏ပါးပြင်ပေါ် မျက်ရည်တစ်ပေါက်ပြီးတစ်ပေါက် စီးကျလာလေသည်။ ကျွန်ုပ် မျက်နှာမဖော်ရဲတော့ပေ။ ကျွန်ုပ်၏အဖော် တခြားပဉ္စင်းလောင်းများလည်း ကျိတ်ပြီး ရှိုက်နေကြလေသည်။ အခမ်းအနား ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များသည် တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ကြွလာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား ဩဝါဒမိန့်ကြားပြီး အားပေးစကား ပြောကြား လေသည်။

"တပည့်တို့ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ၊ သင်တပည့်တို့၏ အသိဉာဏ် သည် နက်နဲလှပါပေသည်။ သင်တပည့်တို့၏ တရားဓမ္မ အထုံဝါသနာသည် ကြီးကျယ်လှပါပေသည်။ ယခုအချိန်ကစပြီး သင်တပည့်တို့သည် ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ မိမိတို့၏ ဆရာဘုန်းတော်ကြီးများကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးကြရမည်။ နောင်လာမည့် တစ်နေ့သောအခါ၌ တရားရိပ်ငြိမ်တောင်တစ်တောင်ပေါ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သည့် စည်းဝေးသဘင် တစ်ခုခု၌ သင်တပည့်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ ပြန်လည်ဆုံဆည်းကြရပေလိမ့်မည်"

ကျွန်ုပ်သည် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များ မြွက်ကြားသည့် ဩဝါဒ စကားများကို ဂရုတစိုက် နားထောင်သည်။ သူတို့၏အသံ၊ သူတို့၏ စကားများသည် ကြင်နာဖွယ်လည်း ကောင်းလှသည်။ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ပြုလုပ်သော ထိုလုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အခမ်းအနား၌ ကျွန်ုပ်သည် တစ်ချိန်လုံး ရှိနေသည်။ ထို့နောက် ရဟန်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုသည့် လက်မှတ်ကို ကျွန်ုပ် လက်ခံရရှိလေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

မျက်ရည်ကို သုတ်ပြီးလျှင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များကို ခွဲခဲ့လျက် ကျွန်ုပ်သည် မလှမ်းချင်လှမ်းချင်ဖြင့် တောင်အောက်ဘက် ဆင်းလာခဲ့လေသည်။ လမ်းဆေားနှစ်ဖက်၌ ပေါက်နေကြသော သစ်ပင်များမှ သစ်ရွက်တွေ ကြွေကုန်ကြပြီ။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ် အေးစက်စက် ကမ္ဘာလောကကြီးပါကလား။ သက်ရှိ၏ အမှတ်လက္ခဏာအဖြစ် တွေ့မြင်ရသည်မှာ သစ်ပင်များကြားထဲတွင် ပေါ်လာလိုက်ပျောက်သွားလိုက် ဖြစ်နေကြသည့် ထင်းခုတ်သမားများသာလျှင် ဖြစ်လေသည်။ လောကလူ့ဘောင်ကို စွန့်ခွာလာခဲ့သူ တစ်ဦး၏ စိတ်နှလုံးထဲတွင်လည်း ဖျောက်ဖျက်၍မရသော ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ် ကိန်းအောင်းနေသေးပါကလားဆိုသည်ကို ထိုထင်းခုတ်သမားများ ဘယ်မှာ သိရှိနားလည်နိုင်ကြမည်နည်း။

ဤအခန်းကဏ္ဍမှာ ကျွန်ုပ်စာအုပ်၏ အစဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်၌ မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် အဖြစ်အပျက်မှန်သမျှအားလုံးပင် အဖြစ်မှန်များချည်းသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

❒

mgyoe.com

mgyoe.com

(၂)

ကျွန်ုပ်သည် 'ပင်လယ်မိုးတိမ်' ကျောင်းတိုက်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီးလျှင် ခရီးအလှမ်းဝေးသော ရွာတစ်ရွာက ကျောင်းငယ်တစ်ကျောင်းတွင် နေထိုင်လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ တပည့်ဝတ်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သည့် အချိန်မှအပ ကျွန်ုပ်သည် တစ်ချိန်လုံး မိမိမျက်နှာကို မျက်ရည်ဖြင့်သာလျှင် မျက်နှာသစ်နေရလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဆရာဘုန်းတော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အသက်အရွယ် နုနယ်သေးသည်ကို သတိပြုမိသည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင် ကြင်နာထောက်ထားမှု အပြည့်အဝ ရှိလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် အကြင်နာအထောက်အထားရှိသည့် နေရာ၌ရှိပြီး ခပ်မာမာခပ်တင်းတင်း ဆက်ဆံသည့်အခါလည်း ရှိလေသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်အပေါ် ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဖော်ဖော်ရွေရွေ သဘောထားသည် ကျွန်ုပ်၏ ပူဆွေးဝမ်းနည်းနေခြင်းကို ဖယ်ရှားဖျောက်ပစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပေ။ အကယ်၍ စာရှုသူ စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်သည် ကမ္ဘာလောကထဲ၌ အထီးကျန်ဆုံးလူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို မသိဘဲနေမည်မဟုတ်ပေ။

ဘုန်းတော်ကြီး အမိန့်ပေးသည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် ဆန်အလှူခံရန် ဂေါစရဂါမ်ရွာရှိရာသို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဆန်အလှူခံ၍ အတော်အသင့်ရရှိသည်။ ဆန်ထုပ်ကိုပိုက်ပြီး ကျွန်ုပ် လျှောက်လာခဲ့သည်။ တစ်နေရာရောက်သောအခါ အချိန်မှဲ့သွားပြီဖြစ်၍ ထိုနေရာ၌ ညဥ့်အိပ်ရန်

mgyoe.com

mgyoe.com

လုပ်နေစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဓားပြတစ်ယောက် ပေါက်လာပြီး ကျွန်ုပ်၏ ဆန်ထုပ်ကို လုယူသွားလေသည်။ ဆန်ထုပ်အလုခံရသောအခါ ကျွန်ုပ် သက်မချမိလေသည်။

ထိုအချိန်က ကောင်းကင်မှာ မည်းမှောင်နက်ချိုပ်နေသည်။ ပင်လယ် ကမ်းခြေဘက် ခြေလှမ်း,လှမ်းလိုက်သောအခါ လမ်းမှာ မသဲကွဲဖြစ်နေလေ သည်။ ခေတ္တခဏ စမ်းတဝါးဝါး ဟိုလျှောက်သွားသည်လျှောက်သွား လုပ်နေပြီးနောက် သဲသောင်ပြင်တစ်ခုသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုနေရာ၌ အချိန်အတန်ကြာမျှ ရပ်နားနေသည်။ သို့သော် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ် လှိုင်းလုံးကြီးများ ရုတ်တရက်ထလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ လေးဖက်လေး တန်၌ အမိုက်မှောင်လွှမ်းနေသည်။

ဘာလုပ်ရ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိဖြစ်နေစဉ် ခရီးအလှမ်းဝေးသည့် ပင်လယ် ရေပြင်ပေါ်၌ ပဲစေ့သဏ္ဌာန်တမျှ သေးငယ်သော မီးရောင်ကလေး လက်နေ သည်ကို လှမ်းမြင်ရသေသည်။ တံငါလှေကလေးတစ်စင်း ဖြတ်လှော်လာသည် ဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်သိသွားသည်။ ထို့ကြောင့် အသံကုန်ဟစ်ပြီး အော်ပြော လိုက်သည်။ "ဗျို့... အိုတံငါ၊ ဒီကိုခဏလာပါဦး၊ ကျုပ် ဒီချောင်းကလေးကို ဖြတ်ကူးချင်လို့ပါ"

မီးရောင်ကလေး ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း ကြီးလာသည်ကို မြင်ရသော အခါ ကျွန်ုပ်ထံ လှေလှော်ခတ်လာကြောင်း သိရှိရသည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် အတန်ငယ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။ လှေကလေးသည် နောက်ဆုံး ကျွန်ုပ်ရပ်နေသည့်ဆိပ်သို့ ကပ်လာလေသည်။ တံငါသည်က ကျွန်ုပ်အား "ဘယ်သွားမလို့လဲ" ဟု မေးသည်။

ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ကျုပ် ပိုလိုရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက ဆင်းရဲသား ခင်ကြီးတစ်ပါး ပါ၊ လမ်းပျောက်နေလို့ ကျုပ်ကို ကျေးဇူးပြုပြီး အကူအညီ ပေးစေချင်ပါတယ်"

တံငါသည်က စိတ်ပျက်သွားသည့် အမူအရာဖြင့် ဦးခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်လေသည်။

"ကျွန်ုပ်ကို အသင် ဘာပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်ုပ်လှေက ဈေးထဲမှာ ရောင်းချဖို့အတွက် ငါးဖမ်းနေတဲ့လှေဖြစ်တယ်။ ဒီလှေနဲ့ သင့်လို ရဟန်းမွဲ

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်ဦးကို တင်ခေါ်သွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ"

ယင်းသို့ပြောပြီးလျှင် တံငါသည်သည် သူ့လှေကို လှော်ခတ်ပြီး ချာခနဲ ပြန်လှည့်ထွက်သွားလေသည်။ ကျွန်ုပ် ဘယ်သွားရ၊ ဘယ်လာရမှန်း မသိ ဖြစ်နေသည်။ စိတ်ပျက် အားလည်းအားငယ်ပြီး ငိုချလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက် ရုတ်တရက် ခွေးဟောင်သံသဲ့သဲ့ ကြားရလေသည်။ မနီးမဝေး၌ ရွာရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်ဟူသော အသိဝင်လာလေသည်။ မြက်ခင်းပြင်ပေါ်က လမ်းအတိုင်း ကျွန်ုပ်လျှောက်သွားသည်။ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားသောအခါ မကြာမီ ဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ရောက်လာသည်။ ဘုရားကျောင်းအလယ်၌ တံငါသည်တစ်ဦး၏မီးအိမ် ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဘုရားကျောင်းထဲဝင်သွားပြီး ကျောက်ပြားတစ်ခုပေါ်၌ ထိုင်လိုက်သည်။ မကြာမီ တံခါးအပြင်ဘက်မှ ခြေသံကြားရလေသည်။ ဝတ်ရုံသက်န်းကိုလျှော့ပြီး ကျွန်ုပ်မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ သုတ်သီးသုတ်ပျာနှင့် ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲဝင်လာသော သူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။

"ဘယ်သွားမလို့လဲသူငယ်"

သူငယ်ကို ကျွန်ုပ်မေးလိုက်သည်။ သူငယ်သည် ဝါးခြင်းကလေးများကို လက်ကကိုင်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်မေးခွန်းကို သူကပြန်ဖြေသည်။

"ကျွန်တော့်အလုပ်က မလွယ်ပါဘူး၊ ညဥ့်အမှောင်ရိပ် နက်သည်ထက် နက်လာတဲ့အခါ တောင်ကမ်းပါးယံက ပြိုကျပျက်စီးနေတဲ့ နံရံကြားထဲက ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း မြက်ပင်ရှည်ကြီးတွေကြားထဲမှာဖြစ်စေ သူခိုးသူဝှက်လို ပုန်းကွယ်နေပြီး ကျွန်တော် ဟောဒီ တစာစာအော်မြည်နေတဲ့ ပိုးကောင်တွေကို ဖမ်းရပါတယ်"

"မင်းကိုကြည့်ရတာ သနားကမားနဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုသေးနုပ်သိမ်ဖျင်းတဲ့ အလုပ်မျိုးကို လုပ်ရတာလဲ"

သူငယ်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်ရှူပြီး ပြန်ပြောသည်။

"ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ ပန်းခြံရှိပါတယ်၊ နေ့လယ်နေ့ခင်းအချိန်မှာ ပန်းခြံထဲက ပန်းတွေကိုခူးပြီး ကျွန်တော် သူဌေးသူကြွယ်အိမ်တွေကို လိုက်ရောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဌေးတွေက သိပ်ကပ်စေးနှဲတယ်၊ ပိုက်ဆံ များများစားစား မပေးချင်ကြဘူး၊ အမှန်ပြောရရင်တော့ ပန်းရောင်းလို့ရတဲ့ငွေနဲ့

mgyoe.com

mgyoe.com
ကျွန်တော် အမေအိုကြီးကို လုပ်ကျွေးပြုစုဖို့ မလုံလောက်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ သားတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ အမယ်အိုဘဝရောက်နေတဲ့ ကျွန်တော့်အမေ စိတ်ချမ်းသာအောင် သားတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မပြုစု မလုပ်ကျွေးလို့မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော်လုပ်တတ်တာကလည်း ဒီအလုပ်ကလွဲလို့ တခြားမရှိဘူး။ ပိုးကောင်တွေကို ဖမ်းရတာ မလွယ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မလုပ်ဘဲ နေလို့မဖြစ်ဘူး၊ ဒီအလုပ်ကို လုပ်ရတာကလည်း အပိုဝင်ငွေရအောင်ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့လုပ်ရတာပါ။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အမေက ကျွန်တော် ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ မသိဘူး၊ သိရင် ဒီအလုပ်လုပ်တာကို ခွင့်ပြုမှာမဟုတ်ဘူး၊ တစ်နေ့က ဒီဘုရားကျောင်းနားမှာ ပုရစ်တွေ့ရတယ်၊ အဲဒီပုရစ်ကိုဖမ်းမလို့ ကျွန်တော် ချောင်းတာ နှစ်ညရှိပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဖမ်းမမိသေးဘူး။ တကယ်လို့ ဘုရားသိကြား မ,လို့ အဲဒီပုရစ်ကို ဖမ်းမိလို့ရှိရင် အနီးအနားရွာက ဈေးနေ့ကို ကျွန်တော် စောင့်နေမယ်၊ အဲ့ဒီဈေးနေ့ကျရင် ကျွန်တော် ငွေလုံးခနဲခဲခနဲရဖို့ အလား အလာရှိတယ်။ အဲဒီငွေနဲ့ ကျွန်တော့်အမေအတွက် သိုးရေဝတ်ရုံ ဝယ်မယ်။ ဒါမှ ကျွန်တော့်အမေ အအေးဆုံး အချမ်းဆုံး ရာသီဥတုမှာ နေရပေမဲ့ နွေဦးမှာ နေရသလို နွေးနွေးထွေးထွေးနေရမယ်၊ အဲဒီအခါကျရင် အမေအိုရဲ့ သားငယ်ဟာ စိတ်နှလုံးမချမ်းမြေ့ဘဲ ဘယ်နေပါ့မလဲ၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မူမရှိတဲ့၊ အကျင့်သိက္ခာမရှိတဲ့ လူတန်းစားမျိုး၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ဝယ်သူ ရောင်းသူကြားထဲက ပွဲစားလိုလူတန်းစားမျိုး၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ဘဝ နောက်ဆုံးပိတ်အချိန်မှာတောင် ကိုယ့်အသက်ထက် ငွေကြေးကို ဖက်တွယ် ထားချင်တဲ့ လူတန်းစားမျိုး အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး"

သူငယ်စကားကို ကြားရသည့်အခါ သူငယ်အပေါ် ကြင်နာထောက် ထားသည့်စိတ် ပေါ်လာပြီးလျှင် မျက်ရည်ကျမိလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဦးပြည်းခေါင်းတုံးကို ကြည့်ပြီးလျှင် သူငယ်က "ကျွန်တော် တစ်ခုမေးပါရစေ၊ ခင်ဗျားက ခေါင်းတုံးကြီးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ" ဟူ၍ ခပ်အေးအေးပင် မေးလေသည်။

သူငယ်၏မျက်နှာတွင် အလွန်တရာ ရိုးသားသော အသွင်ပေါ်နေ သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို သူငယ်အား အသေးစိတ်
mgyoe.com

mgyoe.com

ပြောပြလိုက်လေသည်။

သူငယ်က တကယ်ကိုယ်ချင်းစာနာသည့်အသံဖြင့် ပြောလေသည်။

"ခင်ဗျား အတော်ဒုက္ခရောက်ခဲ့တာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့အိမ်ဟာ ဒီကနေ သိပ်မဝေးလှပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ အခန်းလွတ်ရှိပါတယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ၊ တကယ်လို့ ခင်ဗျား ကျွန်တော်နဲ့မလိုက်ရင်တော့ ရက်စက်ကြမ်းတမ်းတဲ့ ရွာသားတချို့က ခင်ဗျားကို ဓားပြလို့ ယိုးစွပ်ကြလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ခင်ဗျား ခံရပ်နိုင်ဖွယ်မရှိတဲ့ ဘေးဒုက္ခမျိုး ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်"

သူငယ်၏ရိုးသားမှုနှင့် ကြင်နာထောက်ထားမှုတို့၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးခြင်း ခံရပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် သူနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မကြာမီအတောအတွင်းမှာပင် ရွာထဲက အိမ်တစ်အိမ်သို့ ရောက်သွားကြသည်။ သူငယ်သည် အိမ်တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ပြန်ပိတ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ကွေ့ပတ်နေသော စကြံလမ်းမှ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သွားသည်။ ပန်းခြံထဲက ပန်းပွင့်ကလေးများ၏ မွှေးရနံ့များသည် ကျွန်ုပ်၏နှာခေါင်းကို လာနှုတ်ဆက်ကြသည်။ ထိုအခိုက် အဘွားအိုတစ်ဦး၏အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

"ဒီကနေ့ည ဘာဖြစ်လို့ နောက်ကျနေသလဲ ချို"

ထိုအသံကို ကျွန်ုပ် နားထောင်နေမိသည်။ အဘွားအို၏အသံသည် ကျွန်ုပ်ကို ထူးထူးခြားခြား အံ့ဩသွားစေခဲ့သည်။ ဧည့်ခန်းထဲ ရောက်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်ငယ်ငယ်က ကျွန်ုပ်ကို နို့တိုက်သော ကျွန်ုပ်၏ နို့ထိန်း အဒေါ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ရှေ့ ရောက်လာလေသည်။

❒

mgyoe.com

mgyoe.com

(၃)

ငယ်ငယ်က ကျွန်ုပ်ကို နို့တိုက်ထိန်းခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏ အထိန်းအဒေါ်ကြီးကို ကျွန်ုပ် အရိအသေပြုလိုက်သည်။ ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်း နှစ်မျိုးသည် ကျွန်ုပ်၏ရင်ထဲတွင် ထွေးရောယှက်တင်ဖြစ်နေသည်။ အဒေါ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား ကျွန်ုပ်တွေ့ကြုံဖြတ်သန်းလာခဲ့သမျှတွေကို တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ မေးမြန်းလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီးလျှင် တစ်ခဏမျှ အလေးအနက် တွေးတောစဉ်းစားနေသည့်ပုံဖြင့် သူ့လက်ကိုသူ ဦးခေါင်းပေါ်တင်လျက် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် ပင့်သက်ချလိုက်လေသည်။

"ဆာဘူရှိ၊ တကယ်လို့ ဒေါ်ဒေါ်သာ သားတို့အိမ်ထောင်မိသားစုနဲ့ ဒီကနေ့အထိ အတူရှိနေမယ်ဆိုရင် သား ယခုလို ဘုန်းကြီးလုပ်ရတဲ့ အခြေအနေ ရောက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒေါ်ဒေါ်ဟာ သားရဲ့အမေကို သုံးနှစ်လောက် ပြုစုခဲ့ရတယ်။ သုံးနှစ်ဆိုတဲ့အချိန်ဟာ ဘာမှပြောပလောက်တဲ့အချိန် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သားအမေဟာ ဒေါ်ဒေါ့်ကို တကယ့် သွေးရင်းသားရင်းလိုပဲ စေတနာမေတ္တာနဲ့ ဆက်ဆံတယ်။ ဒေါ်ဒေါ် သားအမေနဲ့ခွဲခဲ့ရတာ ဆယ်နှစ်ကျော်သွားပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်ဒေါ့်အပေါ်မှာထားတဲ့ သားအမေရဲ့ စေတနာမေတ္တာတွေကို ဒေါ်ဒေါ် ကနေ့ထက်ထိ မေ့တယ်လို့မရှိဘူး။ သားအမေ ထွက်ခွာသွားပြီးတဲ့နောက် မကြာခင်ပဲ သားတို့ အိမ်ထောင်မိသားစုရဲ့ လက်အောက်မှာ ရှက်ဖွယ်လိလိ ပြုမူဆက်ဆံတာကို ဒေါ်ဒေါ် ခံခဲ့ရတယ်။

"သားအမေရဲ့ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းတွေကို ဒေါ်ဒေါ် မေ့ပျောက်ပစ်လို့ မရပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်ဒေါ် သားကိုခွဲပြီး ထွက်သွားလို့ မဖြစ်တဲ့အခြေအနေ ရောက်ခဲ့ရတယ်။ သားအဖေရဲ့မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းဖြစ်

mgyoe.com

mgyoe.com

တဲ့ သားရဲ့ မွေးစားအဖေ ကွယ်လွန်သွားတဲ့အခါမှာ ဒေါ်ဒေါ် ဝမ်းနည်းလို့မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ဆာဘူရိုတစ်ယောက်တော့ တစ်ကောင်ကြွက် ဖြစ်ရှာပြီ၊ မှီခိုအားထားစရာတစ်ယောက်မှ မရှိတော့ဘူးလို့ ဒေါ်ဒေါ် ပြောမိတယ်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး ရန်လိုတဲ့ ခွေးတစ်ကောင်နဲ့တူတဲ့ သားမွေးစားအမေရဲ့လက်အောက်က လွတ်မြောက်ပြီး အမေရင်းရှိရာ အရှေ့ဘက်ဒေသကို သားလိုက်သွားလို့ရအောင် အခြေအနေအားလုံးရေးပြီး သားအမေဆီ စာတစ်စောင် အမြန်ပေးဖို့ ဒေါ်ဒေါ်စိတ်ကူးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သားမွေးစားအမေက ဒေါ်ဒေါ့်အကြံကို အနံ့ခံမိသွားတယ်။ ဒေါ်ဒေါ့်ကို သူ အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်သွားပြီး တုတ်နဲ့ရိုက်တယ်။ ဒေါ်ဒေါ်လည်း သူ့ကို အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့်ပြန်ပြောဖို့ စိတ်မကူးတော့ပါဘူး။ ဒေါ်ဒေါ့်ကို သူစိတ်ရှိသလောက် ရိုက်နှက်ပြီး အိမ်က နှင်ထုတ်လိုက်တယ်"

ကျွန်ုပ်၏ အထိန်းတော်ကြီးသည် ဇာတ်စုံခင်းပြီး ဇာတ်လမ်း၏ တစ်ခန်းဖြစ်သော ထိုနေရာသို့ ရောက်လာသောအခါ ငိုလေတော့သည်။ သူ၏ငိုသံသည် ရှိုက်သံနှင့် ရောနေသည်။ ထိုခဏ၌ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်ထိခိုက်သွားပြီး ငိုချင်လာလေသည်။ သူ့ကို ဘယ်လိုချော့ရမည်ဆိုသည်ကို မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်၏မျက်လုံးထဲတွင် တောင်ပေါ်က စီးဆင်းလာသော စမ်းချောင်းကဲ့သို့ အိုင်ထွန်းနေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စကားမပြောဘဲ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ငေးကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ် သတိပြန်ဝင်လာသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အထိန်းအဒေါ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အတွက် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြီး ကျွန်ုပ်မွေးစားအမေ၏ ဒေါသကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည့်အချိန်က အသက်အရွယ် လေးဆယ်ကျော်နေပြီး ယင်းကဲ့သို့သော ဒုက္ခကို ဘယ်သူ ခံနိုင်ရည်ရှိမည်နည်း။ ကျွန်ုပ် လူစွမ်းကောင်းလုပ်ပြီး သူ့ကို ဖြေသိမ့်လိုက်ရလေသည်။

ဒေါ်ဒေါ် စိတ်မကောင်းဖြစ်မနေပါနဲ့တော့၊ ဒေါ်ဒေါ် ဆုံးမပဲ့ပြင်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ယခုလို ရင့်ကျက်တဲ့အခြေအနေမျိုး ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်ဒေါ် ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ထားခဲ့တဲ့ စေတနာ မေတ္တာတွေအတွက် ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ကျေးဇူးတရား ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ဘယ်လိုမြင့်မားတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ပြောပြဖို့ လုံလောက်တဲ့စကားလုံးကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ကျွန်တော် ရှာလို့မတွေ့ပါဘူး ဒေါ်ဒေါ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ဘဝဟာ ဘုန်းကြီးကျောင်းပရိဝုဏ်ထဲရောက်နေပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ နှလုံးသားဟာ အေးတိအေးစက်ဖြစ်နေပေမဲ့ ယခုလို ကျွန်တော့်ကို ထိန်းကျောင်းလာခဲ့တဲ့ အဒေါ်ဟောင်းကို ပြန်တွေ့ရတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တယ် ကုသိုလ်ထူးပါလားလို့ မထင်ဘဲနေလို့မရတော့ဘူး။

ယခု ဒေါ်ဒေါ့်ဆီက ကျွန်တော့်အမေသတင်းအစအန ကြားသိရတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းသာလို့မဆုံးတော့ဘူး။ ကျွန်တော့်အမေသတင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ဒေါ်ဒေါ့်ကို လုံးဝစိတ်ချယုံကြည်တယ်။ ဒေါ်ဒေါ်နဲ့သာမတွေ့ရင် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မိုးမြေတစ်ဆုံး လိုက်လံရှာဖွေပေမဲ့ အမေ့ကို ကျွန်တော်တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ယခုအခြေအနေကို တွေးတောစဉ်းစားကြည့်ရင် ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ငုံ့ညွှာထောက်ထားမှု ရှိနေသေးတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း အသိအမှတ်မပြုလို့ မရတော့ဘူး။ ကျွန်တော့်အမေ လူ့ဘဝမှာ ရှိနေသေးတယ်လို့ ကျွန်တော် ကလေးဘဝကစပြီး ယုံကြည်စိတ်ချလာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အမေ ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် စုံစမ်းလို့ မရခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော့်အမေရဲ့ငယ်နာမည် ဘယ်သူလဲဆိုတာတောင်မှ ကျွန်တော်မသိဘူး။ ယခု ဒေါ်ဒေါ်ပြောပြနေတဲ့ ကျွန်တော့်အမေဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ကိုးလလွယ် ဆယ်လဖွားတဲ့ အမေအစစ်မှ ဟုတ်ပါရဲ့လား၊ ကျွန်တော့်ကို ဘာဖြစ်လို့ ခြေဦးတည့်ရာ လွှော်သွားနေတဲ့ တစ်ကောင်ကြွက်ဘဝရောက်အောင်၊ မျက်ရည်နဲ့ အဖော်ပြုနေရအောင် သူလုပ်ရတာလဲ။ ကျွန်တော့်အကြောင်းကို မမေးမြန်း မစုံစမ်းနိုင်လောက်အောင် ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက် စိမ်းကားရက်စက်ရတာလဲ၊ အဲဒါတွေထားလိုက်ပါတော့။ ကျွန်တော့်ကလေးဘဝကအကြောင်းကို အသေးအဖွဲ့ကစပြီး တစ်ခုမကျန် ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါလားဒေါ်ဒေါ်"

အဘွားအိုသည် မျက်နှာတွင် စီးကျနေသော မျက်ရည်များကို သုတ်ပြီးလျှင် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ပြီး ပြောလေသည်။

"ကောင်းပြီ၊ သားကို ဒေါ်ဒေါ် အိတ်သွန်ဖာမှောက် အားလုံးပြောပြမယ်။ ဒေါ်ဒေါ်ဟာ ကျေးတောသူတစ်ယောက်ပါ၊ ကျွဲ၊ နွား တိရစ္ဆာန်တွေကို မွေးမြူထိန်းကျောင်းပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ရတယ်။ အိမ်ထောင်ရက်

mgyoe.com

mgyoe.com

သားကျပြီးတဲ့အခါကျတော့ လင်ယောက်ျားနောက် လိုက်သွားပြီး နေ့ခင်းနေ့လယ်အချိန် လယ်တောယာတောထဲမှာ အလုပ်လုပ်ရတယ်။ ညဉ့်အချိန်ကျမှ အနားရတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်တို့ရဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝဟာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ပဲ ရှိလာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ တခြားဘဝတူတွေလိုပဲ ကံကြမ္မာဆိုတာ ကောင်းတဲ့အခါ ကောင်းပြီး၊ ဆိုးတဲ့အခါ ဆိုးတယ်ဆိုတာ ဒေါ်ဒေါ် ဘယ်မှာ ကြိုတင်သိပါ့မလဲ။ ကျေးတောသူ ကျေးတောသားများရဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝမှာ နေ့ရက်အချိန်ကာလဟာ ပင်လယ်ဒီလှိုင်းလိုပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒေါ်ဒေါ် အသက်သုံးဆယ်အရွယ်ရောက်တော့ ဒေါ်ဒေါ့်ယောကျ်ား ကွယ်လွန်သွားတယ်။ ဘာပစ္စည်းမှ မကျန်ခဲ့ဖူး။ ကလေးတစ်ယောက်ပဲ ထားခဲ့တယ် ဟောဒီသားရဲ့ ညီလေးချိုပေါ့။ အချိန်ကြာလေလေ ငွေကြေးကျပ်တည်းလာလေပဲ။ ဆွေမျိုးတွေကလည်း ဒေါ်ဒေါ်နဲ့ ဒေါ်ဒေါ့်သားကို စိမ်းစိမ်းကားကား ဖြစ်လာကြတယ်။ အဖက်မလုပ်ကြတော့ဘူး၊ ကမ္ဘာလောကရဲ့လမ်းကြောင်း ပြောင်းလဲသွားပါပြီကလားဆိုပြီး ဒေါ်ဒေါ် ယူကျုံးမရဖြစ်ရတယ်။ ဒေါ်ဒေါ့်ရဲ့ တိုးတိုးဖော်ဆိုလို့ ဘယ်မှာရှိတော့မှာလဲ။ ကိုယ့်ဒုက္ခကို ကိုယ် ဘယ့်သူကို ပြောပြလို့ရတော့မှာလဲ။ နီးစပ်သူမှန်သမျှဆီက အကူအညီရလိုရငြား ဒေါ်ဒေါ်ကြိုးစားကြည့်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူ့ဆီကမှ အကူအညီမရဘူး"

"တစ်နေ့ကျတော့ ရွာအပြင်ဘက်မှာ ဒေါ်ဒေါ် ကောက်သင်းကောက်နေစဉ် ရှေးဆန်ဆန် အဝတ်အစားဝတ်ထားတဲ့ ကလေးမိခင်တစ်ယောက် ဒေါ်ဒေါ့်အနား ရောက်လာတယ်။ သူ့ဟန်ပန်အမူအရာက အတော်ပဲ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တယ်။ သူက ဒေါ်ဒေါ့်ကို ညည်းကြည့်ရတာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေပုံရတယ်လို့ ပြောတယ်။ ပြီးတော့ ဒေါ်ဒေါ့်အခြေအနေကို အသေးစိတ်မေးတယ်။ ဒေါ်ဒေါ်က သူမေးသမျှကို ပြန်ပြောတယ်။ အဲ့ဒီလိုနဲ့ သားရဲ့အမေဟာ ဒေါ်ဒေါ့်ကို သနားတဲ့စိတ်ပေါ်လာပြီး သားကို နို့တိုက်ပြီး ထိန်းဖို့ ဒေါ်ဒေါ့်ကိုငှားရမ်းတယ်၊ ရှေးဆန်ဆန်အဝတ်ကိုဝတ်ထားတဲ့ ကလေးအမေဟာ တခြားလူမဟုတ်ဘူး။ သားရဲ့အမေပဲ၊ သူ့ဇာတိက ဂျပန်၊ သူ့အဝတ်အစားတွေက အားလုံး ဒေါ်ဒေါ်တို့တိုင်းပြည် တရုတ်ရှေးဟောင်းပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်း ချုပ်ထားတာချည်းပဲ။ အဲဒီအကြောင်းတွေကို ဒေါ်ဒေါ် သားရဲ့အမေနဲ့ တွေ့ဆုံပြီးတဲ့နောက်မှ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြား

mgyoe.com

mgyoe.com
သိလာရတာဖြစ်တယ်။ ဆာဘူရှိဆိုတာ သားအဖေကိုယ်တိုင် သားကိုမှည့်ထားတဲ့ နာမည်ဖြစ်တယ်"

"သားအမေပြောတာ ဒေါ်ဒေါ် တစ်ခါကြားဖူးတယ်၊ မွေးခါစက သားဟာ သိပ်ငိုတာပဲ၊ သားကိုမွေးပြီးလို့ လပိုင်းလောက်ပဲရှိဦးမယ်၊ သားရဲ့အဖေ သေဆုံးသွားတယ်။ သားရဲ့အဖေက ဆန်လင်းလို့ခေါ်တယ်။ လူသိများတဲ့ ချန်ဟုအမျိုးအနွယ်ထဲက၊ တခြားသူတွေနဲ့ ဆက်ဆံတဲ့နေရာမှာ မှန်ကန်တိကျတဲ့အတွက် သူ့ကို တစ်ရွာလုံးက လေးစားကြည်ညိုကြတယ်။ သားရဲ့အဖေ ကွယ်လွန်ပြီးတဲ့အခါ သားအမေက ပတ်ဝန်းကျင် လူ့အသိုက်အဝန်းရဲ့ မေးငေါ့တဲ့အလေ့အထကို အပြန်ပြန်အထပ်ထပ် လေ့လာသုံးသပ်ပြီးတော့ မိသားစုသစ်ပင်ရဲ့ အကိုင်းတစ်ကိုင်းဖြစ်တဲ့ သားကို တရုတ်ပြည်မှာပဲထားခဲ့မယ်လို့ အကြံရတယ်။ အဲဒါကြောင့် သားအမေဟာ သားကို သူ့ယောကျ်ားရဲ့ အခင်မင်အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေတစ်ဦးဆီ ခေါ်လာတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က သားကို မွေးစားသားအဖြစ် မွေးမယ်ဆိုပြီး လက်ခံထားတယ်။ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ သားဟာ သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ သားရဲ့အမေက သားကို ဂျပန်ပြည်နဲ့ဆက်စပ်မှု မရှိရအောင် အပြီးအပြတ် စီစဉ်ခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီလိုလုပ်တာဟာ သူ့အမိနိုင်ငံရဲ့ တရားဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူမသိဘူး မဟုတ်ဘူး၊ သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သားကိုချစ်တဲ့ အမေတစ်ဦးအနေနဲ့ မလုပ်သင့်မလုပ်ထိုက်တဲ့အလုပ်တော့ မဟုတ်ဘူး"

"သားရဲ့အမေဟာ သားကို သူကိုယ်တိုင်ခေါ်လာပြီး ဒီဒေါ်ဒေါ်တို့ရွာကို တိတ်တိတ်ကလေး ရောက်လာတယ်။ သူ ဒီရွာမှာ သုံးနှစ်လောက် နေသွားသေးတယ်။ တစ်နေ့ကျတော့ သူ ဒေါ်ဒေါ့်ကိုခေါ်ပြီး ကျုပ် အရှေ့နိုင်ငံက ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ရာ ပြန်တော့မယ်၊ ညည်း ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ်ကျောင်းပေတော့လို့ ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သားကိုရည်ရွယ်ပြီး မျက်ရည်မဆည်နိုင်ရှာဘဲ ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်အသံနဲ့ ဒီကလေးဟာ မွေးလာကတည်းက ကံမကောင်းရှာဘူး။ ကလေးကို ဂရုစိုက်ပါ၊ ညည်းကျေးဇူးကို ကျုပ် ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူးလို့ ပြောပြန်တယ်။ အဲဒီလိုပြောပြီးတော့ သူ့လိပ်စာကို ရေးပေးတယ်၊ လိပ်စာပျောက်မသွားပါစေနဲ့လို့လည်း တဖွဖွမှာသွားတယ်။ အဲဒီလိပ်စာကို ဒေါ်ဒေါ့်ရဲ့

mgyoe.com

ဝါးသေတ္တာပေါင်းထဲမှာ သိမ်းထားတာ အခုအထိရှိနေတုန်းပဲ”

“အဲဒီတုန်းက သူ့ကို ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ထွက်လာတဲ့ ဒေါ်ဒေါ့ရဲ့ မျက်ရည်တွေဟာ တော်တော်နဲ့ ခြောက်ခန်းမသွားဘူး။ သားရဲ့အမေက ဒေါ်ဒေါ့ကို ဒေါ်လာတစ်ရာပေးသွားတယ်။ သူပေးသွားတဲ့ငွေအားလုံး သုံးလို့ကုန်သွားပေမဲ့ သူ့အပေါ် ဒေါ်ဒေါ့ရဲ့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးတဲ့စိတ်ဟာ ကုန်မသွားခဲ့ဘူး။ နောင်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ ကုန်သွားမှာမဟုတ်ဘူး။ သူမသွားခင် တစ်ညတုန်းကအကြောင်းကို ဒေါ်ဒေါ်ပိုပြီး သတိရနေတယ်။ သားရဲ့အမေဟာ သားရဲ့သကြားလုံးဘူးတွေနဲ့ အဝတ်အစားသေတ္တာတွေ အားလုံးထဲမှာ သူ့ဓာတ်ပုံတစ်ပုံစီတစ်ပုံစီ ထည့်ထားတယ်။ သားကြီးလာတဲ့ အခါ သူ့ရုပ်ပုံဘယ်လိုဆိုတာ သားသတိရနေစေလိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ အဲဒီလိုလုပ်တာဖြစ်တယ်။ ဘယ်လောက်ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတဲ့ အကြံအစည်လဲဆိုတာ သားပဲစဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူထွက်ခွာသွားပြီး တဲ့နောက် အဲဒီမိသားစုက သားအမေရဲ့ဓာတ်ပုံတွေကို တွေ့ရှိသွားပြီး အားလုံး ဆုတ်ဖြဲဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုတော့ အဲဒီတုန်းက သူ ဘယ်တွေးမိမလဲ။

“တရုတ်ပြည်က ထွက်ခွာသွားပြီးတဲ့နောက် သားရဲ့အမေဟာ ဒေါ်ဒေါ့ကို စာသုံးကြိမ်ပေးတယ်။ သုံးကြိမ်လုံးပဲ ငွေလည်းပို့လိုက်တယ်။ အဲဒီငွေကို သားရဲ့မွေးစားအမေ အပိုင်စီးသွားပြီး သုံးပစ်တယ်။ အဲဒီနောက် သားရဲ့အမေအကြောင်းကို အသေးစိတ်သိထားတဲ့အကြောင်းနဲ့ သားကို ချစ်တဲ့အကြောင်းကြောင့် ဒေါ်ဒေါ့ကို သားရဲ့မွေးစားအမေက မကြည်ဖြူတော့ ဘူး။ သူ ကိုယ်ချင်းစာနာမှု မရှိဘူးဆိုတဲ့အကြောင်း တခြားလူတွေ သိရှိ သွားအောင် ဒေါ်ဒေါ်က တမင်တကာ အရွဲ့တိုက်ပြီး သားကိုချစ်ခင်ကြောင်း ပြနေတယ်လို့ သူကတွက်တယ်။ အဲဒီအကြောင်းတွေကြောင့် ဒေါ်ဒေါ့အပေါ် ထားတဲ့ အဆိပ်လွှမ်းနေတဲ့ သူ့အာဃာတစိတ်ဟာ အမြစ်ခိုင်မာသထက် ခိုင်မာလာတယ်။ အမှန်ပြောရရင်တော့ လူသားနဲ့ တိရစ္ဆာန်ရဲ့အကြားမှာ ခြားထားတဲ့စည်းဟာ ကျဉ်းမြောင်းသေးသွယ်တဲ့ ချည်မျှင်ကလေးတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်တယ်။ သားရဲ့မွေးစားအမေအကြောင်း စဉ်းစားကြည့်ရင် အဲဒီအတိုင်းပဲ တွေ့ရတယ်။

mgyoe.com

“ဒေါ်ဒေါ့်ကို အိမ်က နှင်ထုတ်လိုက်ပြီးတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီမိန်းမက သားရဲ့အမေဟာ ပင်လယ်ထဲကျသွားပြီး ဝေလငါးရဲ့အစာ ဖြစ်သွားပြီလို့ မမှန်သတင်းလွှင့်တယ်။ အဲဒီတော့ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတွေ၊ အိမ်နီးနားချင်းတွေက သားကို မိတဆိုးလေးဆိုပြီး လုံးလုံး ဂရုမစိုက်ကြတော့ဘူး။ အဲဒီမိန်းမရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကို စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရင် သားအရွယ်ရောက်တဲ့အခါ ကိုယ့်အမေရှိရာကိုသွားဖို့ စိတ်မကူးနိုင်အောင် ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားတာဆိုတာ ပြတ်ပြတ်သားသားသိရတယ်။ ကိုယ်မွေးမြူကြည့်ရှုပါ့မယ်လို့ တာဝန်ယူထားတဲ့ တခြားမိခင်တစ်ယောက်ရဲ့သားကို အဲဒီလို ရက်ရက်စက်စက် လုပ်သင့်ပါသလား၊ ဒီမိန်းမဟာ အရင်ဘဝက ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဘယ်လိုသားရဲတိရစ္ဆာန်များ ဖြစ်ခဲ့တယ်မသိဘူးလို့ ဒေါ်ဒေါ် အကြိမ်ကြိမ်တွေးမိတယ်၊ အို… ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် တစ်စုံတစ်ယောက်အား မတော်မတရား စွပ်စွဲပြောဆိုနေတာများ ဖြစ်နေတာလား၊ အဲဒီဘီလူးမကို သတိပေးလိုက်တဲ့အတွက် အကျွန်ုပ် ဒီကနေ့ ဒီစကားများကို ပြောပြနေခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။

“သားရဲ့ မွေးစားအဖေဟာ အင်မတန် မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်။ သူနဲ့ သားရဲ့အဖေကြားမှာရှိနေတဲ့ မေတ္တာနှောင်ကြိုးကို အမြဲသတိရနေပြီး သားကိုလည်း သားရင်းခေါက်ခေါက်တစ်ယောက်လိုပဲ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တယ်။ သူ အခုလို ရုတ်တရက်ကွယ်လွန်သွားပြီး သူ့မိန်းမက သားအပေါ်မှာ အခုလို ဆိုင်းမဆင့်ပုံမဆင့် စိမ်းကားရက်စက်လာလိမ့်မယ်လို့ အစက ဘယ်သူတွေးမိမလဲ၊ အဲဒီနောက် အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ ကလေးသူငယ်မျှသာရှိသေးတဲ့ သားဟာ ဘယ်လောက် အနှိပ်စက်ခံရတယ်ဆိုတာ ဒေါ်ဒေါ် နှိုင်းခိုင်းဥပမာပေးစရာ ရှာမတွေ့ဘူး။

“ဒါပေမဲ့ သားကို ဒီကနေ့ ကျောက်စိမ်းတုံးကြီးလို အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ခိုင်ခိုင်မာမာ လာတွေ့ရတော့ ဒေါ်ဒေါ် သားနဲ့ခွဲလာပြီးတဲ့နောက် သားဟာ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ တစ်စုံတစ်ရာ ဘာမှ ထိခိုက်ချွတ်ယွင်းမသွားဘူးဆိုတာ သိရတယ်။ ဒေါ်ဒေါ့်အသက် မငယ်တော့ဘူး။ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ ထိန်းထားဖို့အတွက် သားကို ဒီအကြောင်းတွေ ပြောမပြသင့်ဘူးဆိုတာ ဒေါ်ဒေါ်နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီခေတ်ဆိုး

mgyoe.com

mgyoe.com

အခါဆိုးကြီးမှာ ကိုယ်က ရိုးသားချင်ပေမဲ့ တခြားလူတွေက အကောက်ကြံချင်ကြတယ်။ တစ်ယောက်က ပြည့်ဖြိုးကြွယ်ဝရင် တစ်ယောက်က ဆုံးရှုံးနစ်နာတယ်။ အဲဒါ အပေးအယူလို၊ ဓမ္မတာသဘောတရားလို ဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒီလိုသဘောမျိုးရှိတဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သက်မပြင်းပြင်း ချလို့ရမလား"

ယင်းသို့ပြောပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်အထိန်း အဒေါ်ကြီးသည် ဦးခေါင်းကို ငုံ့ပြီးလျှင် ရှည်လျားသော သက်မကြီးကို ချလိုက်လေသည်။ တအောင့်လောက် ကြာသွားသောအခါ အဒေါ်ကြီးသည် သူ့စကားကို ဆက်လိုသည့်အာသာဆန္ဒ ပေါ်လာပြန်သည်။ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးသည် ယောက်ယက်ခတ်နေသော လှိုင်းလုံးများကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတည်ငြိမ်သော မိုးသားတိမ်လိပ်များကဲ့သို့လည်းကောင်း ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုအပြည့် ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်ုပ်၏အမေအကြောင်းကို မေးမြန်းစုံစမ်းပြီးပြီဖြစ်၍ အတိတ်က အဖြစ်အပျက်များအကြောင်းကို ထပ်ပြီး ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း မသိချင်တော့ပေ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကရုဏာသက်နေစရာလည်း မလိုတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် အဒေါ်ကြီးကို ခပ်အေးအေးပင် ပြောလိုက်လေသည်။

"ညဉ့်လည်း အတော်နက်သွားပြီ၊ အိပ်ရာဝင်ပါတော့ဒေါ်ဒေါ်၊ ကျွန်တော်လည်း မကြာခင် အမေ့ကို သွားရှာမယ်၊ ဒေါ်ဒေါ် စိတ်မချမ်းမသာ သိပ်ဖြစ်မနေပါနဲ့တော့။ တောင်တွေးမြောက်တွေးလုပ်နေရင် ကိုယ်ပဲ ပင်ပန်းဆင်းရဲမယ်။ ချို့နဲ့ ကျွန်တော့်အကြောင်းကိုပဲ စဉ်းစားပါ၊ အနာဂတ်အကြောင်းကို ဘယ်သူမှ ကြိုတင်မပြောနိုင်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ လူဖြစ်မလာဘူးလို့ ဒေါ်ဒေါ်ထင်သလား"

ကျွန်ုပ်၏ အထိန်းအဒေါ်ကြီးသည် ဦးခေါင်းကို မော့လိုက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏ပခုံးကို ကိုင်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်လေသည်။

"သားကိုမြင်ရတာ ဒေါ်ဒေါ် စိတ်မကောင်းဘူး၊ သား အခုလိုပိန်ပြီး အခုလို အားပျော့နေလိမ့်မယ်လို့ ဒေါ်ဒေါ်မထင်ဘူး၊ ဒီကနေ့ည သား ဒီမှာအိပ်ရမယ်။ သား ဒေါ်ဒေါ်တို့အိမ်မှာ ခေတ္တနေပြီးတော့ သားရဲ့အမေကို သွားတွေ့မယ့် သားရဲ့ အရှေ့ဘက်ခရီးအတွက် အချိန်ယူပြီး စီစဉ်ပါ။

mgyoe.com

mgyoe.com

ရှေးဆန်ဆန်အဝတ်အစားကို ဝတ်စားဆင်ယင်ထားတဲ့ သားအမေ အရှေ့ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာရပ်ပြီး သားအလာကို စိုးရိမ်တကြီးနဲ့ စောင့်မျှော်နေတာကို ဒေါ်ဒေါ် အမြဲလိုလိုပဲ အိပ်မက်မြင်မက်နေတယ်။ သား မကြာခင်ပဲ သားအမေက သားကိုခေါ်တဲ့အသံ ကြားရတော့မယ်။ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ ဇရာပိုင်းရောက်နေတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာဟာ အပြီးသတ်တော့မယ့်အချိန် ရောက်လာပြီ။ ခေါင်းလုပ်မယ့်သစ်သားကို ရှာဖွေရတော့မယ်။ သားရဲ့အမေနဲ့ တစ်ဖန်တွေ့ကြုံဆုံဆည်းရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်က သူ့ကိုအမြဲကာကွယ်စောင့်ရှောက်နေပါစေလို့ ဒေါ်ဒေါ် အမြဲတမ်း ဆုတောင်းနေပါတယ်"

နောက်နေ့နံနက်တွင် နေရောင်ခြည်သည် ကြည်ကြည်လင်လင်ဝင်းလက်တောက်ပနေသည်။ ကျွန်ုပ် ပြတ်ပြတ်သားသား သတိရနေသည့် အတိတ်က အဖြစ်အပျက်များကို ကျွန်ုပ် ပြန်လည် တွေးတောနေမိသည်။ အကယ်၍ စာရှုသူသည် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အခြေအနေကို စဉ်းစားကြည့်မည်ဆိုလျှင် အိပ်ရာထဲတွင် ကျွန်ုပ် ဟိုလူးသည်လှိမ့်နှင့် အိပ်၍မရသည့်အဖြစ်ကို သဘောပေါက်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်၏ ပူဆွေးဝမ်းနည်းခြင်း အပြီးမသတ်တော့ပေ။ ကိုယ်ရုံအဝတ်ကိုဝတ်ပြီး ကျွန်ုပ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရှုရန် အပြင်ဘက် ထွက်လာခဲ့သည်။ မိုးမခပင်များသည် အရိုးစုကမ္ဘာ့ဒွာန်းရုပ်ထက်ပင် ကြုံလှီသေးကွေးနေကြသည်။ တောင်များကလည်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်အသွင် ဆောင်နေကြသည်။

နောက်ပိုင်းနေ့ရက်များ၌ကား ကျွန်ုပ်သည် ချိုနှင့်အတူ နေ့တိုင်းလိုလိုပင် အပြင်ဘက်ထွက်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် လှေလှော်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ မိုးဖွဲကလေးများ ကျနေသောကြောင့် မသဲမကွဲဖြစ်နေသည့် လူသူဟူ၍ တစ်ယောက်မှမမြင်ရသော မြစ်ထဲတွင် ငါးဖမ်းသည့်တိုင်များကို စိုက်ကြသည်။ တခြားအချိန်များ၌ကား ရွာပြင်ဘက်ထွက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် ကျွဲအတူစီးကြသည်။ ကျွန်ုပ်၏အဆုံး အပိုင်းအခြားမရှိသော ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းသည် ထိုနည်းထိုပုံ ကျွန်ုပ် သတိမပြုမိဘဲ တဖိုးဖိုးတိုက်ခတ်နေသည့် ရှည်လျားသော ညဥ့်ကာလလေထဲ နေရာအနှံ့အပြားတွင် ပျံ့နှံ့နေလေသည်။

❐

mgyoe.com

mgyoe.com

(၄)

တစ်နေ့တာကုန်ဆုံးပြီး ညချမ်းဆည်းဆာချိန် ရောက်လာပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်ရီသန်းနေသည်။ နှင်းပက်ဖျန်းထားသည်ဖြစ်၍ အေးစိမ့်နေသော လေတဗြိုးဗြိုး တိုက်ခတ်နေသောကြောင့် အရိုးစိမ့်အောင်ပင် ခိုက်ခိုက်တုန် ချမ်းအေးနေသည်။

ထိုအခိုက် ချိုနှင့် ကျွန်ုပ်သည် ကျောပေါ်တွင် ထင်းများပိုးပြီး တောင်တန်းဆီမှ ပြန်လာကြသည်။ အိမ်တံခါးဖွင့်ဝင်လိုက်သောအခါ အထိန်းအဒေါ်ကြီး မြေကြီးမီးဖိုတွင် မှိုထိုင်ပြီး မလှုပ်မယှက် အင်္ကျီအဟောင်းတစ်ထည် ပြင်ချုပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အသံကိုကြားရသောအခါ အဒေါ်ကြီးသည် ဦးခေါင်းထောင်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို လှည့်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်လေသည်။

"ငါ့သား တော်တော်ပင်ပန်းနေပြီ။ ဒေါ်ဒေါ်တို့ဆီမှာ သားနေရတာ ပျော်ပုံတော့ ရတယ်ထင်တယ်။ သား ဒီမှာ အတော်ကလေး ကျန်းမာဝဖြိုးလာတယ်။ ဒေါ်ဒေါ် သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ။ သားတို့နှစ်ယောက် နားကြပါဦး။ ဒေါ်ဒေါ် မီးထွန်းပြီး ထမင်းနဲ့ငါးဟင်း ပြင်လိုက်ဦးမယ်၊ ဒေါ်ဒေါ် သားတို့နဲ့ပဲအတူထမင်းစားမယ်။ ဒေါ်ဒေါ်တို့အိမ်က သိပ်မဝေးလို့ လတ်ဆတ်ပြီး အရသာရှိတဲ့ငါးကို ဈေးချိုချိုနဲ့ ဝယ်လို့ရတယ်။ ကျေးရွာမှာနေရတာ မြို့မှာနေရတာထက် သာတာတွေ အများကြီးရှိတယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

ချိုနှင့် ကျွန်ုပ်သည် ထန်းလက်မိုးကာအင်္ကျီနှင့်ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ကြသည်။ အဒေါ်ကြီးနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်တို့ ထမင်းစားကြသည်။ ကျွန်ုပ်ပျော်နေသည်။ ထမင်းစားပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ အထိန်းအဒေါ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြသည်။

"သား ဒီကနေ့ ထင်းသယ်လာတာ တွေ့ရတော့ ဒေါ်ဒေါ် စိတ်မကောင်းဘူး။ သားက အကြမ်းခံနိုင်တဲ့လူမဟုတ်ဘူး၊ အခုလို ထင်းသယ်တဲ့ အလုပ်မျိုး နောက်မလုပ်နဲ့တော့။ အဲဒီလို ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ရတဲ့ အလုပ်ကြမ်းကို ချိုလုပ်လိမ့်မယ်။ သားလုပ်ဖို့အတွက် အလုပ်တစ်ခု ဒေါ်ဒေါ်အကြံရတယ်။ ဒေါ်ဒေါ်အကြံပေးတာကို လိုက်နာစေချင်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ရနံ့ကြိုင်လှိုင်နေတဲ့ နွေဦးကာလ သုံးလအတောအတွင်းမှာ ဒေါ်ဒေါ်တို့ ပန်းခြံထဲက ပန်းပင်တွေအားလုံး ပွင့်ကြတယ်။ အခု ဆောင်းတစ်ဝက်ကျိုးလာပြီ။ နွေဦးရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ပန်းခူးပြီး နံနက်ခင်းအချိန် ပန်းလိုက်ရောင်းပါ။ နေ့လယ်နေ့ခင်းကျတော့ ပန်းခြံကို ကြည့်တာပေါ့။ ပန်းရောင်းလို့ရတဲ့ငွေဟာ အရေအတွက်တော့ များမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သားအတွက် ဒေါ်ဒေါ် စုထားပေးမယ်။ နှစ်နှစ်သုံးနှစ်လောက် ကြာတဲ့အခါကျတော့ အရှေ့ဘက်ဒေသက သားအမေအိမ်သွားဖို့ ခရီးစရိတ် လုံလုံလောက်လောက် ရရောမဟုတ်လား။ အဲဒီနည်းလမ်းကလွဲပြီး တခြားနည်းလမ်းကြည့်မမြင်ဘူး။ အခုပြောပြတဲ့အကြံကို သားလက်ခံတယ်မဟုတ်လား ဆာဘူရို"

ကျွန်ုပ်ကလည်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပင် သဘောတူလိုက်လေသည်။

"သိပ်ကောင်းတဲ့အကြံပဲဒေါ်ဒေါ်၊ ဒေါ်ဒေါ်ပေးတဲ့အကြံအတိုင်း ကျွန်တော်လုပ်ပါ့မယ်"

အဒေါ်ကြီးက ဆက်ပြောသည်။

"ဆာဘူရိုယေဒိုမှာရှိတဲ့ သားရဲ့ဘိုးဘွားများဟာ မှူးမတ်စော်ဘွားစော်ခံတွေရဲ့ သားသမီးအဆက်အနွယ်တွေဖြစ်တယ်။ သူတို့ နယ်ခြားမြေခြားကို ထွက်တဲ့အခါ မြင်းချောကြီးတွေကိုစီးပြီး သိုးမွေးဝတ်ရုံကြီးတွေကို ဝတ်ကြတယ်။ သားအနေနဲ့ ကံမကောင်း အကြောင်းမသင့်တဲ့အတွက် အခိုက်အတန့် ပန်းသည်ဘဝရောက်ရတာတော့ တော်တော်ကလေး ဆန်း

mgyoe.com

mgyoe.com

သလိုဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်နေ့နေ့ သား အရှေ့ဘက်ဒေသက ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာ ရောက်သွားပြီး သားတို့မိသားစုရဲ့ အဖိုးတန်သားရတနာ ဖြစ်လာတဲ့အခါကျတော့ သားကို ပန်းသည်လေးလို့ ဘယ်သူက ခေါ်ဦးမှာလဲ"

ကျွန်ုပ်၏ နို့ထိန်းဟောင်းအဒေါ်ကြီး ကျွန်ုပ်ကို ညွှန်ကြားပြောပြသည့် အခါတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် သူပြောသည့်စကားများကို ဂရုစိုက်နားထောင်ပြီး သူ၏ ကြင်နာမှုအပြည့်ရှိသည့် မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူ၏ အပြုံးသည် နွေဦး၏ နွေးထွေးခြင်းနှင့် တူလှပေသည်။

အချိန်ကာလသည် လူကို စောင့်မနေပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ အမှတ်တမဲ့ သွားလာလှုပ်ရှားနေစဉ်မှာပင် နွေဦးရောက်လာသည်။ ထိုအချိန်ကစပြီး ကျွန်ုပ်သည် အထိန်းအဒေါ်ကြီး အကြံပေးထားသည့်အတိုင်း စတင်လုပ်ကိုင်လေသည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နံနက်စောစောထပြီး နွားကျောင်းသားများ ဝတ်လေ့ဝတ်ထရှိသည့် အဝတ်ခပ်ကြမ်းကြမ်းကို ဝတ်ပြီးလျှင် ပန်းခူးသည်။ နံနက်တိုင်း ကျွန်ုပ်သည် ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ပန်းခြင်းကိုကိုင်ပြီး ညာလက်ဖြင့် ဝါးတုတ်တစ်ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်ကာ ရွာသုံးလေးရွာသို့ ပန်းရောင်းထွက်လေသည်။

ဦးခေါင်းတွင် တံငါသည်များ ဆောင်းလေ့ရှိသော ဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဦးပြည်းခေါင်းတုံးကိုတွေ့လျှင် လူတွေ ကျွန်ုပ်အား ခင်ကြီးတစ်ပါးဟု ထင်သွားမှာစိုးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ် ခပ်ရှက်ရှက်နှင့်ပင် လမ်းပေါ်လျှောက်သွားနေသည်။ ပန်းဝယ်သော ဖောက်သည်အများစုမှာ မိန်းကလေးများဖြစ်သည်။ ဒုတိယလိုက်သူမှာ မိန်းမကြီးများဖြစ်သည်။ ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် တစ်နေ့ ငွေနှစ်ရာသုံးရာလောက် စီသည်။ ပန်းရောင်းသည့်အလုပ်လုပ်ရင်း တစ်လကျော်လွန်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ရွာအစပ်တွင် တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းပြီး ဖြတ်လျှောက်သွားစဉ် ရုတ်တရက် ကောင်းကင်တစ်ခွင်လုံး ညို့မှိုင်းလာပြီး မိုးရွာချလိုက်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အဝတ်များအားလုံး ရွှဲရွှဲစိုကုန်ကြသည်။ ထိုအချိန်ကား ချင်မျင်ပွဲတော်မတိုင်မီ နှစ်ရက်အလိုဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင် မိသားစုတိုင်း မြေလွတ်တိုင်း၌ ကျင်းပသော ပွဲသဘင်အခမ်းအနားအတွက် ပြင်ဆင်နေကြသည့်အချိန် ဖြစ်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ထို့ကြောင့် လမ်းမပေါ်၌ လူသူဟူ၍ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရပေ။ ငွေရောင်မိုးပေါက်များသာလျှင် တဖြောက်ဖြောက်ကျနေသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်မှာ မှိုင်းပျပျဖြစ်နေပြီး ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်အသွင်ဆောင်နေသည်။

လမ်းဘေးက မလှမ်းချင်လှမ်းချင်နှင့် လှမ်းသွားသောအခါ အိမ် တစ်အိမ်၏ထောင့်သို့ ရောက်သွားလေသည်။ ထိုနေရာ၌ ကျွန်ုပ်သည် မိုးမခပင်ကလေးတစ်ပင်အောက်တွင် ရပ်ပြီး ခဏနားနေသည်။ ထိုအခိုက် ကျွန်ုပ်၏ရှေ့တွင်ရှိနေသော အိမ်နံရံတွင် အစိမ်းရောင် ပိုးသားခန်းဆီးကာ ထားသည့် ပြတင်းတစ်ပေါက်ကို ရုတ်တရက် သွားမြင်သည်။ ထိုပြတင်း ပေါက်၌ တောက်ပသစ်လွင်သော အဝတ်အစားဝတ်ထားသည့် မိန်းမပျို တစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကိုလည်း အမှတ်မထင် လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

မိန်းမပျိုသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှုခင်းကို ငေးမျှော်ကြည့်နေသည်။ ပုံပန်း သဏ္ဌာန် ကြန်အင်လက္ခဏာမှာ ဤခေတ်ဤအချိန်အခါ၏ အလှဆုံး၊ အချောဆုံး မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ဟူ၍ ဆိုလောက်ပါပေသည်။ သို့သော် သူ၏ ဖြူဝင်းသော ပုံသဏ္ဌာန်အတွင်းမှ ပေါ်ထွက်နေသည့် လေးနက်သော အသွင်တစ်မျိုးသည် ဝမ်းနည်းပူဆွေးစရာတစ်ခုခု ရှိနေသည်ဆိုသည်ကို ဖော်ပြနေပေသည်။ သူ့ကို အသေအချာမြင်ရအောင် ကျွန်ုပ် ဦးခေါင်းကို လှည့်လိုက်သောအခါ လျှပ်တစ်ပြက်လက်လိုက်သည့်ပမာ ချာခနဲ ပြန်လှည့် သွားလေသည်။

တဖြောက်ဖြောက်ရွာချနေသည့် မိုးသည် ရုတ်တရက် စဲသွားသည်။ ကောင်းကင်လည်း ကြည်လင်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်သည် ကျောက် သလင်းကဲ့သို့ မြူတိမ်ကင်းစင်နေသည်။ စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသော သစ်ပင် ပန်းမန်များသည် မျက်စိအာရုံကို ဆွဲဆောင်ညှို့ယူထားကြသည်။

ကျွန်ုပ် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားတော့မည် လုပ်စဉ်မှာပင် ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့က အိမ်တံခါးတစ်ချပ်ပွင့်လာပြီး မိန်းမငယ်တစ်ယောက် ထွက်လာသည်ကို မြင်ရသည်။ မိန်းမငယ်သည် ကျွန်ုပ်ကို ရိုသေကိုင်းရှိုင်းသည့် အမူအရာပြပြီး ရှက်ရွံ့နေသည့်အမူအရာဖြင့် မပွင့်တပွင့် ပြောလေသည်။

"ကျွန်မ ရိုင်းသလိုဖြစ်သွားရင်တော့ ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါတယ်။ ကျွန်မ မသိတာ မေးပါရစေ။ ရှင် ဘယ်ကလာတာလဲ၊ ရှင် ဘယ်သူ့သားလဲ။

mgyoe.com

mgyoe.com

အခုလို အရွယ်ကောင်းတုန်း သန်တုန်းမြန်တုန်းအချိန်မှာ ရှင်ဘာဖြစ်လို့ ဒီ ပန်းရောင်းတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရတာလဲ။ အချိန်ကာလ လွန်သွားပြီးတဲ့နောက်မှ အတိတ်ကို ပြန်တနေလို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ ရှင်သိတယ်မဟုတ်လား။ ကျွန်မ မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို အသေးစိတ်ပြန်ဖြေပါလို့ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်"

သူ့စကားများကို ကြားရသောအခါ ထိုမိန်းကလေးသည် အသိဉာဏ် ထက်ထက်မြက်မြက် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ရှိပြီး တခြား သူ့အိမ်နီးနားချင်း ကျေးတောသူများကဲ့သို့ ထုံထုံအအ မဟုတ်ကြောင်းကို သိရှိနားလည်သွား သည်။ သို့သော်လည်း သူ ဘာကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ယခုလို တရင်းတနှီး မေးမြန်းစုံစမ်းနေရသနည်းဆိုသည်ကိုမူ ကျွန်ုပ် မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်နေ သည်။ သူသည် အနာဂတ်ကိုဟောသည့် ဗေဒင်ဆရာအတိုင်း ဖြစ်နေသည်။ သူ ကျွန်ုပ်ကို တမင်သက်သက် မေးမြန်းစုံစမ်းနေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုရှိနေ၍လား၊ ကျွန်ုပ်သည် ရပ်မြဲရပ်နေသည်။ စိတ်ရှုပ် သလိုလိုလည်း ဖြစ်သွားသည်။ ထိုသူငယ်မအား ဘာပြန်ပြောမည်နည်း။ ကျွန်ုပ် မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်နေသည်။

နှစ်ယောက်သား စကားမဆိုဘဲ အချိန်အတန်ကြာမျှ ငြိမ်သက်နေ သည်။ ထို့နောက်မှ သူငယ်မက သူ့စကားကို သူဆက်သည်။

"ရှင့်ကို အခုလို မဆီမဆိုင် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေကို ကျွန်မ မေးနေရတာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ဒီအိမ်ရှင်ရဲ့သမီး သခင်မကလေးရဲ့ အမိန့်အရ မေးနေတာပါ။ သူက ရှင့်ကို အဲဒီမေးခွန်းတွေ မေးခဲ့ရမယ်လို့ ကျွန်မကို အမိန့်ပေးပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ သခင်မလေးဟာ စကားနဲ့ ဖော်ပြောမရလောက်အောင်ဘဲ ဣန္ဒြေသိက္ခာရှိတယ်။ အေးအေးဆေး ဆေးနေတတ်တယ်။ လူစိမ်းသူစိမ်းကို တစ်ခါမှ စကားမပြောစဖူးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှင် ပန်းအော်ရောင်းတဲ့အသံကို သူ သတိပြုမိသွားတယ်။ ပြတင်း ပေါက်က လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ရှင့်ကိုမြင်မြင်ချင်း သူမှတ်မိသွားတယ်။ ရှင့်အကြောင်းကိုလည်း သူသိနေတယ်။ ရှင်က သာမန် မျိုးရိုးလူတန်းစား ထဲက မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သူက အတပ်သိထားတယ်။ အခုလို တောင်စဉ်ရေ မရ လျှောက်မေးနေတာကို ရှင်အပြစ်မတင်ဘူးလို့ ကျွန်မ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ရှင့်မိဘမျိုးရိုးအမည်က ကာဝါအီမဟုတ်လား၊ ရှင့်နာမည်အရင်းက ဆာဘူရို

mgyoe.com

မဟုတ်လား"

ထိုမိန်းကလေး၏ စကားလုံးများ ကျွန်ုပ်၏နားထဲ ရောက်လာသော အခါ ကျွန်ုပ် မည်မျှ အံ့အားသင့်သွားသနည်းဆိုလျှင် ကျွန်ုပ် ချက်ချင်း ထွက်ပြေးချင်သည့်စိတ် ပေါက်လာလေသည်။ သို့သော်လည်း အသေအချာ စဉ်းစားကြည့်ပြန်သောအခါ ထိုမိန်းမပျိုနှစ်ဦးသည် မိမိကို အန္တရာယ်ပြုမည့် သူများ မဟုတ်ဟူသော အချက်ကို နားလည်သဘောပေါက်သွားသည်။ သူမေးသည့်မေးခွန်းများကို ကျွန်ုပ် ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ပြန်ဖြေလိုက်လေသည်။

"ညည်းပြောတာတွေ မှန်ပါတယ်၊ အရှေ့ဘက်ဒေသမှာရှိတဲ့ ကျုပ်အိမ် ကိုသွားဖို့ အရေးတကြီး ငွေလိုနေတယ်။ ဒါကြောင့် ပန်းရောင်းတဲ့အလုပ်ကို မလုပ်လို့မဖြစ်ဘူး။ တခြားလူတွေကို ညည်း ဒီအကြောင်းတွေ ပြောမပြပါနဲ့ လို့ ကျုပ်တောင်းပန်ပါတယ်။ ညည်းနှုတ်လုံမယ်ဆိုရင် ကျုပ် ညည်းကျေးဇူး ကို ဘယ်တော့မှမမေ့ပါဘူး"

မိန်းမငယ်က တစ်ဖန် လေးစားသမှု ပြုပြီးလျှင် ပြောပြန်လေသည်။

"ရှင့်အကြောင်း တခြား ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောမပြပါဘူးလို့ ကျွန်မ ကတိပေးပါတယ်။ ခေတ္တခဏတော့ ရှင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရှန်းကန်နေရဦးမှာ ပဲ။ နက်ဖြန်မနက်ကျရင် ဒီကို တစ်ခါလာခဲ့ပါဦးလို့ ကျွန်မတောင်းပန်ပါရ စေ၊ ကျွန်မကို သွားခွင့်ပြုပါ၊ ရှင်ပြောပြတာတွေ ကျွန်မ သခင်မလေးကို ပြောပြရဦးမယ်"

ထိုခဏမှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးဂနာမငြိမ် ဖြစ်လာသည်။ ရှေ့ဆက်မသွားတော့ဘဲ စိတ်မသက်မသာဖြင့် အိမ်ဘက်ကိုသာ လှည့်ပြန်လာခဲ့ လေသည်။

□

mgyoe.com

mgyoe.com

(၅)

တစ်နေ့လွန်မြောက်ပြီး တစ်မိုးသောက်ရောက်လာသည်။ ရာသီဥတုမှာ ယမန်နေ့ကထက်ပင် စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းနေသည်။ နံနက်စောစော အိပ်ရာမှ ထလျှင်ထချင်း ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မထိန်းနိုင်လောက်အောင်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ မိမိအတွက် ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်နေသော မိန်းမပျိုနှင့် အချိန်းအချက် ပြုထားသည့်အတိုင်း အပြင်ဘက်ထွက်ရဦးမည် မဟုတ်လား။

ကျွန်ုပ်၏ဇာတ်လမ်း ဤအခန်း၊ ဤကဏ္ဍ ရောက်လာသောအခါ ကျွန်ုပ် မှောက်လျက်လဲပြီး အချစ်ကွန်ရက်ထဲမှာ သွားမိမနေဘူးလား။ ဘုန်းကြီးဘဝ၏ တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုအတွက် အနှောင့်အယှက် အတားအဆီး ဖြစ်မလာပေဘူးလားဟု စာရှုသူက စောဒက တက်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် အကြောင်းမှန်ကား ဤသို့တည်း။

ယခု ပြောပြနေသည့် နေ့ရက်ကအကြောင်းကို ကျွန်ုပ် သတိမရဘဲ မနေပေ။ ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်သည် ဗုဒ္ဓတရားကို နှစ်နှစ်ကာကာ ကြည်ညို လေးစားနေသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကိလေသာထူပြောသော လူ့လောကထဲတွင် နေရသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် မိမိ စတင်ပေါက်ဖွား ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာဖြစ်သော ရွှံ့ညွန်ပျောင်းကိုမထိဘဲ ဦးခေါင်းကို ခပ်မြင့်မြင့် အပေါ်မော့ထားသော ပဒုမ္မာကြာပွင့်နှင့် အလားသဏ္ဍာန် တူနေပေသည်။ လမ်းများကို လိုက်မိသည့် အတွက် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ပူပန်သောကဖြစ်နေစရာ လိုသလော။ ထိုအချိန်

mgyoe.com

နောက်ပိုင်း၌ စာရှုသူများကို ကျွန်ုပ်ပြောပြမည့် အဖြစ်အပျက်အတိုင်း ကျွန်ုပ် အကြီးအကျယ် စိတ်ဒုက္ခရောက်ရလိမ့်မည်ဆိုသည်ကို ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ် အဘယ်မှာ သိရှိမည်နည်း။

အချိန်းအချက်အတိုင်း ကျွန်ုပ် အိမ်ကထွက်လာသောအချိန်သည် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ် အတွေ့အကြုံ၏ အစကနဦးဖြစ်နေပေသည်။ ကျေးရွာများတွင် ဟန်ရှိပွဲတော် ကျင်းပပြုလုပ်နေကြသည်။ မိုးနှင့်လေကလည်း စဲမသွားသေးပေ။

ကျွန်ုပ် မျက်နှာမော့ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ မှော်လင့်ချက်တစ်ခုဖြင့် ကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးသည် ယောက်ယက်ခတ်နေသည်။ စိတ်နှလုံးအတွင်း၌မူ ယင်းအမှတ်လက္ခဏာများသည် ကောင်းသောအတိတ်နိမိတ်မဟုတ်ဟု တွေးနေမိသည်။

သို့သော်လည်း တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ထိုမိန်းမပျိုသည် ငါ၏ မိဘမျိုးရိုးအမည်နှင့် အမည်ရင်းကိုပင် သိထားသည်ဖြစ်၍ အချိန်းအချက် ပြုလုပ်ရန်အတွက် လုံလောက်သောအကြောင်းမရှိဘဲ နေမည်မဟုတ်ဟူ၍လည်း တစ်ဖက်က တွေးမိပြန်လေသည်။ မနေ့က သူ့မျက်နှာကို လှမ်းမြင်လိုက်ရစဉ်က သူ့မျက်နှာတွင် ရိုးသားသော၊ အေးငြိမ်းသော၊ သိမ်မွေ့သော အသွင်အပြင်နှင့် ထူးထူးခြားခြား စွဲမက်ဖွယ်အသွင်အပြင် ပေါ်နေသည်ကို လျှပ်တစ်ပြက် မြင်လိုက်ရသည်။ သူ့ကို တစ်ဖက်သားစွဲသွားအောင် မြှူဆွယ်သည့် သာမန်မိန်းမစားမျိုးဟု တစ်ထိုင်တည်း ဘယ်လိုတွက်မည်နည်း။ ယင်းသို့အားဖြင့် လမ်းပေါ်လျှောက်သွားစဉ် တောင်တောင်အီအီ တွေးတောစဉ်းစားနေမိလေသည်။ အစိမ်းရောင် ပိုးသားခန်းဆီးကာရံထားသည့် ပြတင်းပေါက်အောက် ရောက်လာသည်ကို ကျွန်ုပ် သတိပင် မထားမိလိုက်ပေ။

ထိုနေရာ၌ ကျွန်ုပ် ကြံရာမရဖြစ်နေပြီး အချိန်အကြာကြီး ရပ်နေလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ရှေ့၌ အိမ်ပေါ်တက်စရာလှေကားလည်း မရှိပေ။ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲက ရေရွတ်နေမိသည်။

"ဟို အစေခံကောင်မလေး ငါ့ကို အကြောင်ရိုက်သွားတာများ ဖြစ်နေသလား"

ယမန်နေ့က သူပြောသွားသည့် စကားလုံးတိုင်း စကားလုံးတိုင်းကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်သောအခါ တကယ်ပင် ရိုးရိုးသားသားပြောသည့် စကားများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သင်္ကာမကင်းစရာ ဘာတစ်ခုမျှ မတွေ့ရပေ။

တစ်ခဏကြာသွားသောအခါ လေနှင့်မိုးသည် အတန်ငယ်ငြိမ်သွားလေသည်။ ထိုအခိုက် အစေခံမိန်းကလေးသည် တံခါးကိုဖွင့်ပြီး အပြင်ဘက်ထွက်လာသည်။ မိန်းကလေးသည် စကားလည်းမပြော၊ ပြုံးလည်းမပြုံးဘဲ ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ တန်းလာသည်။ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စာအိတ်တစ်အိတ်ကိုင်လာသည်။ ကျွန်ုပ်အနား ကပ်လာသောအခါ မိန်းကလေးသည် ကျွန်ုပ်ကို စာအိတ်ထိုးပေးသွားသည်။ စာအိတ်ကို ကျွန်ုပ် အလျင်အမြန် လှမ်းယူလိုက်သောအခါ စာအိတ်ထဲမှာပါသည့် အရာများကြောင့် ကျွန်ုပ်၏လက်သည် အလေးကို ကိုင်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်ုပ် သူ့ကို မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း မပြုလုပ်ခင်မှာပင် မိန်းကလေးသည် လှည့်ထွက်သွားလေသည်။ စာအိတ်ထဲမှာ ဘာတွေများပါလိမ့်။ သိချင်ဇောဖြင့် ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ဒေါ်လာတွေ ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ် ဇဝေဇဝါဖြစ်သွားသည်။ စာအိတ်ထဲ တစ်ဖန် ထပ်ကြည့်လိုက်သောအခါ စာတစ်စောင်ပါလာသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ စာကို စုတ်ချက်လှလှကလေးဖြင့် ရေးထားသည်။ စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ စာအဆုံးသတ်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ် ယူကျုံးမရဖြစ်ရသည်။ ကျွန်ုပ်၏နှလုံးအိမ်သည် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲသွားသည်ဟု ထင်မှတ်လိုက်ရသည်။ စာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

"ကျွန်မ နှင်းမီ မျက်ရည်နှင့်မင်ရောပြီး ယခုစာကို ရေးလိုက်ရပါတယ်။ ရှင် ဦးပြည်ခေါင်းတုံးတုံးပြီး ဘုန်းကြီးလုပ်သွားပြီလို့ စောစောပိုင်းက လူတွေပြောနေကြတာကို ကျွန်မကြားရတယ်။ တစ်ကိုယ်တည်းနေမယ်လို့ ပိုင်းဖြတ်ထားတဲ့ ရှင့်ရည်ရွယ်ချက်ကို သွားတွေးမိတဲ့အခါ ကောလာဟလပြောကြတာတွေကို ကျွန်မ အပြည့်အဝ ယုံကြည်သွားပြီး ကျွန်မ၏ဘဝမီးလျှံကို တစ်ကြိမ်မက မျက်ရည်ဖြင့် ငြိမ်းသတ်ခဲ့ရပါတယ်။ လူခြေတိတ်တဲ့ ညအခါမှာ ကျွန်မ ရှင့်အကြောင်းကို တွေးတောနေမိပါတယ်။ သို့သော်လည်း အိပ်မက်ထဲမှာတော့ ကျွန်မ ရှင့်ဆီသွားတဲ့လမ်းကို မမြင်ရဘူး။ ကျွန်မဘဝဟာ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့

mgyoe.com

အတွက် ကျွန်မ၏မျှော်လင့်ချက်အတွက် ထပ်ပြီး ဘာပြောစရာ လိုတော့မှာလဲ။

"နံနက်စောစော ရှင်ပန်းရောင်းထွက်လာတဲ့အခါ ပန်းလို့ အော် လိုက်တဲ့ ရှင့်အသံဟာ ကျွန်မ၏ ဆာဘူရိုနှလုံးသားထဲက ခေါ်လိုက် တဲ့အသံနှင့် တူလှပါကလားလို့ ကျွန်မ တအံ့တသြ အောက်မေ့လာခဲ့ တာ ရက်တွေမနည်းတော့ဘူး။ ငယ်ငယ်တုန်းက ကျွန်မ ရှင်တို့အိမ် ရောက်သွားတဲ့အခါ မြင်လိုက်ရတဲ့ ရှင့်မျက်နှာဟာ ယနေ့ထက်တိုင်ပဲ ကျွန်မနှလုံးသားထဲမှာ စွဲနေတယ်။ မနေ့မနက်က ရှင့်ကို ပြတင်း ပေါက်က လှမ်းမြင်လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ရှင်ဟာ ဆာဘူရိုပဲဆိုတာ ကျွန်မ ချက်ချင်း သိရှိသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မဝိညာဉ်ဟာ သူ့နေရာကထွက်သွားပြီး ဦးတည်ချက်မရှိဘဲ အနန္တလောကဆီသို့ ပျံသန်းနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိရတယ်။ ကျွန်မနှလုံးသားကလည်း မရပ်မနား တရှိုက်တည်းရှိုက်နေတယ်။ ကျွန်မ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မထိန်းနိုင်ဘူး။ ရှင့်ဆီလာပြီး ကျွန်မ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းလင်းပြော ပြလိုတဲ့ဆန္ဒ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ကျွန်မ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်သွားမလားလို့ စိုးရိမ်နေမိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ၏ အစေခံမိန်းကလေးကိုလွှတ်ပြီး ရှင့်အကြောင်း မေးမြန်း စုံစမ်းခိုင်းလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မ ရှင့်ကို အနှောင့်အယှက် ပေးမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင် ကျွန်မအပေါ်မှာ ကရုဏာထားပြီး ခွင့်လွှတ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မမျှော်လင့်ပါတယ်။

"ကျွန်မအမေ ကွယ်လွန်သွားပြီးတဲ့နေ့ကစပြီး ကျွန်မဟာ ဒီ ကနေ့ ဒီရက်အထိ အထီးကျန်ဘဝရောက်နေရပြီး မျက်ရည်နဲ့ပဲ အဖော်လုပ်နေခဲ့ရပါတယ်။ လူ့ဘဝမှာနေရတာ ကျွန်မ မပျော်တော့ ပါဘူး။ ကျွန်မမိထွေးက စိတ်ရင်းကောင်းတာမဟုတ်ဘူး။ တရားတာ မတရားတာ ဘာမှမကြည့်ဘဲ ငွေတစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်တယ်။ ကျွန်မကို စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားတာကို ဖျက်ပစ်လို့ရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို သူ ကျွန်မအဖေအိုကြီးကို နားသွင်းထားတယ်...။

သူတို့ အခု နောက်တစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်မကို လက်ထပ်ပေးဖို့

mgyoe.com

mgyoe.com

စီစဉ်နေကြတယ်။ ဆာဘူရို၊ ကျွန်မတို့၏ သဘောတူညီချက် အစကနေ နိဂုံးချုပ်သွားတဲ့အထိ ကျွန်မ၏နှလုံးသားဟာ နည်းနည်းကလေးမှ ယိမ်းယိုင်ရွေ့လျားသွားတယ်လို့ မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မ မိဘတွေက ကျွန်မကို နောက်တစ်ယောက်နဲ့ အတင်းပေးစားမယ်ဆိုရင်တော့ ရှင့်အပေါ်မှာထားတဲ့မေတ္တာ ဘယ်လောက်ခိုင်မာသလဲဆိုတာ ပြဖို့အတွက် ကျွန်မ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေပြလိုက်ဖို့မှတစ်ပါး တခြားနည်းလမ်းမရှိဘူး။ ကျွန်မ၏ အရိုးအသားတွေ ပျက်စီးပြီး ဒုက္ခတွေအနန္တကြားထဲမှာ ကျွန်မ၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် ပျောက်ကွယ်သွားသော်လည်း ကျွန်မဟာ ရှင်နဲ့ နှလုံးသားချင်း ပေါင်းစပ်နေမှာ အမှန်ပါပဲ။ ယခုလို အစမ်းအသပ်ခံအချိန်ကာလမှာ ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို အကာအကွယ်ပေးမလား၊ မပေးဘူးလား ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်မ မေးတောင် မမေးကြည့်လိုတော့ပါဘူး။

"ဒီကနေ့ လုံးဝ မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့ ကျွန်မ ရှင့်မျက်နှာကို တွေ့မြင်ရတယ်။ ကျွန်မ၏ဆာဘူရို ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်မသိရတယ်။ ကရုဏာရှင် ဘုရားသခင်ကို ကျွန်မ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျေးဇူးတင်မိတယ်။ ရှင် ဘေးမသီရန်မခဘဲ ရှိနေတာကို တွေ့ရတဲ့အတွက် ကျွန်မ ဝမ်းသာအားရဖြစ်ရပါတယ်။ အနန္တကောင်းကင်နဲ့ ပထဝီမြေပြင်တစ်ခုလုံးမှာ ရှင်ကလွဲပြီး ကျွန်မကိုပိုင်ဆိုင်တဲ့လူ တခြားဘယ်မှာ ရှိဦးမှာလဲ။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ခန်းခြောက်သွားချင် သွားနိုင်တယ်။ ကျောက်တောင်ကြီးတွေ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ဖြစ်သွားချင် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ ကျွန်မဘဝဟာ သေးငယ်သွယ်တန်းနေတဲ့ ချည်ကလေးတစ်မျှင်သဖွယ် ပြတ်တောက်သွားချင်သွားနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင့်ကိုချစ်နေတဲ့ ကျွန်မအချစ်ကတော့ ဘယ်တော့မှ ပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မ မဖြစ်စလောက် ဒေါ်လာတစ်ရာ ရှင့်အတွက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒီကနေ့ပဲ ရှင့်အမေရှိတဲ့ အရှေ့ဘက် ဒေသကို သင်္ဘောနဲ့သွားဖို့စီစဉ်ပါ၊ ရှင့်အမေနဲ့တိုင်ပင်ပြီး ကျွန်မတို့ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကို အလျင်အမြန် ဆောင်ရွက်စေလိုပါတယ်။ ကျွန်မ အဲဒီကိစ္စအတွက် စဉ်းစားနေရတာ အကြိမ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်တော့

mgyoe.com

ပါဘူး။ ကျွန်အပေါ် ကရုဏာထားမယ့်သူဟာ ရှင်တစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတော့တယ်။ ကျွန်မ အခု သုတ်သီးသုတ်ပျာရေးရတာမို့ ရှင့်ကို အကြောင်းစုံ ရေးမပြနိုင်ဘူး။

ရှင် ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ၊ ရှင့်ခရီးရှည် အောင်မြင်ထမြောက်ပါစေလို့ ကျွန်မ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်"

နှင်းမိသည် ကျွန်ုပ်နှင့် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားသူဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ သူ့ကိုပစ်ခဲ့ပြီး တောင်ပေါ်က အထီးကျန် ဘုန်းကြီးဘဝ ရောက်သွားခဲ့ရသည်ဆိုသည်ကို ပြောမပြဘဲ မဖြစ်ပေ။ စာရှုသူက ကျွန်ုပ်အား နှလုံးသားကင်းမဲ့သူတစ်ယောက်အဖြစ် စွပ်စွဲကောင်း စွပ်စွဲပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အဖြစ်မှန်မှာ ဤသို့တည်း။

ကျွန်ုပ် ဤနည်းလမ်းကို လိုက်ရခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏နှင်းမိကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်လိုသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ နှင်းမိသည် အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသည့် ထူးခြားသော အဖိုးထိုက်အဖိုးတန် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ် စကားဖြတ်၍ ပြောရဦးမည်။ နှင်းမိ၏အဖေလည်း ကျွန်ုပ် အဖေ၏ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ မွေးစားအဖေ မကွယ်လွန်မီက နှင်းမိနှင့် ကျွန်ုပ်ကို စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားကြသည်။ သို့သော်လည်း နောက်ပိုင်း ကျွန်ုပ် မွေးစားအဖေ မိသားစုအပိုင် မြေယာများ တစ်စတစ်စ ပြုန်းကုန်ပြီး ကျွန်ုပ်အမေ၏ သတင်းလည်း အစအန မကြားရသောအခါ နှင်းမိ၏အဖေသည် ကတိဖျက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်းကို ဖျက်သိမ်းပစ်လိုသည့်ဆန္ဒ ရှိလာလေသည်။

နှင်းမိလို စိတ်သဘောထားပြည့်ဝပြီး သူမတူအောင် တိကျပြတ်သားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် အဘယ်မှာလျှင် ကတိတစ်ခုကို ဖျက်ပစ်လိုသည့်ဆန္ဒ ရှိလာနိုင်မှာနည်း။ တစ်ဖက်ကလည်း နှင်းမိသည် သူ့အဖေနှင့် သူမိထွေးထံမှ ကြင်နာထောက်ထားမှုကို မရရှိရှာပေ။ သူ့အဖေနှင့် မိထွေးသည် မိန်းကလေးကို ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုလို သဘောထားပြီး အဖိုးအများဆုံး ပေးနိုင်သူကိုသာလျှင် ရောင်းချင်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းသို့လျှင် မိဘတို့က အထွန့်တက်၍မရသော အာဏာပါဝါကို ချုပ်ကိုင်ထားသည်ဖြစ်ရာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး စကားတစ်ခွန်းဟနိုင်ခွင့် ဘယ်မှာရှိရှာတော့မည်နည်း။ မျက်ရည်ကို အဖော်လုပ်နေရန်မှတစ်ပါး တခြားနည်းလမ်း မရှိတော့ပေ။

နှင်းမိသည် ကိုယ့်ဒုက္ခကို ကိုယ် ကျိတ်မှိတ်ခံနေရရှာသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဒုက္ခမျိုးကို ခါးစည်းခံနေရသော အမိမဲ့တစ်ကောင်ကြွက် တစ်မျက်နှာ မိန်းကလေးများအတွက် ယခုလို အခြေဆိုးအနေဆိုးနှင့် လူစိတ်ကင်းမဲ့ပြီး ရက်စက်သည့် ဤကမ္ဘာလောကတွင် အသက်ရှင်နေရခြင်းထက် မိမိတို့၏ အမိနောက် သေရွာသို့လိုက်သွားရခြင်းက ပျော်စရာကောင်းသေးသည်ဟူ၍ပင် ဆိုရိုးစကားရှိနေပေသည်။

အသက်ကလေး တဖြည်းဖြည်းရလာသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် နှင်းမိကို အချိန်ကာလကြာမြင့်စွာ မမြင်မတွေ့ရတော့ပေ။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မိမိတို့၏ ချစ်မေတ္တာနှင့်ပတ်သက်ပြီး သစ္စာဆိုရန် အခွင့်အလမ်း မရရှိခဲ့သော်လည်း သူ့အကြောင်းကို တွေးကြည့်လိုက်သည့် အခါ ကျွန်ုပ်သည် ငြိမ်ငြိမ်ဆိမ်ဆိမ် ဣန္ဒြေရရ မနေနိုင်လောက်အောင်ပင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်နေမိလေသည်။

ကျွန်ုပ် အပြန်ပြန်အထပ်ထပ် စဉ်းစားကြည့်သည်။ နောက်ဆုံး၌ လမ်းတစ်လမ်းကို ရွေးတော့မည်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။ နှင်းမိ၏ နှလုံးသားထဲတွင် ရှိနေသော အချစ်ကို အဆုံးသတ်ပစ်ရန်အတွက် ဘုန်းကြီးလုပ်လိုက်တော့မည်။ သို့မှသာ တခြားတစ်ယောက်နှင့်အတူ အိမ်ထောင့်အရသာကို ခံစားနိုင်မည်။ ယင်းသို့မဟုတ်လျှင်ကား နှင်းမိသည် ငါ့အတွက် လုံးပါးပါးသွားရှာတော့မည်။ ငါ့အနေနှင့် ယင်းသို့မဖြစ်စေသင့်။ လောဘဇောထွက်နေကြသော သူ့မိဘများမှာလည်း သူတို့၏သမီး သေချင်သေသွားပစေ၊ ငါ့လို မိဘမဲ့တစ်ကောင်ကြွက် ငမွဲနှင့်မူ ပေးစားမည့်လက္ခဏာ မရှိပေ။

စိတ်ကို တင်းထားပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ကန်တုန်ရှိ ချန်ရှူဘုန်းကြီး ကျောင်းသို့သွားပြီး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီးတန်စူးထံ တပည့်တစ်ဦးအဖြစ် လက်ခံရန် အနူးအညွတ် ခွင့်ပန်လိုက်လေသည်။ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီး ကလည်း ခွင့်ပြုသည်။ နှင်းမိနှင့်ပတ်သက်၍မူ လုခဝတီဘုံမှ အရှင်မြတ်က

mgyoe.com

mgyoe.com

ထိုကံကြမ္မာဆိုးလှသော သူငယ်မအား ဆင်းရဲဒုက္ခမှ ကယ်တင်ပြီး သူငယ်မ၏အပေါ်၌ မေတ္တာကရုဏာတော် ထားလိမ့်မည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ထားလေသည်။

ဤအခန်းကဏ္ဍအလျင် အခန်းကဏ္ဍများကား ရှေးဟောင်းဘုန်းကြီး ကျောင်း၌ ရှိနေစဉ်အတွင်း အမေ့အကြောင်း တွေးတောမိပုံကို ပြောပြထား သော အခန်းကဏ္ဍများဖြစ်သည်။ ယင်းအတွေးများမှာ ကျွန်ုပ် ဘုန်းကြီးဘ၀ ရောက်ပြီးနောက် လအနည်းငယ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အတွေးများ ဖြစ်ပေသည်။

□

mgyoe.com

mgyoe.com

(၆)

နှင်းမိ၏စာကို ရရှိပြီးသည့်နောက်ပိုင်း၌ နှင်းမိသည် ကျွန်ုပ်ကို တွယ်တာမှု ရှိနေတုန်းဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင် လုံးလုံးယုံကြည်စိတ်ချထား တုန်းပင် ရှိသေးသည်ဆိုသည့်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် သိရှိနားလည်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ် မည်မျှ စိတ်ထိခိုက်သွားသနည်းဆိုလျှင် ဘယ်လမ်းလိုက်ရမည်ဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်အနေနှင့် မဆုံးဖြတ်တတ်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။ ထက်ကောင်းကင်နှင့် အောက်ပထဝီ မြေပြင်တစ်ခုလုံး၌ ကျွန်ုပ်၏ နှင်းမိမှတစ်ပါး တခြားဘယ်သူမှ မရှိဟူ၍ပင် ကျွန်ုပ် ထင်သွား လေသည်။

စာကို ဖတ်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ အထိန်းအချော်ကြီးသည် အသက် ၅၀ ကျော်နေပြီဖြစ်သော်လည်း စာရေးသူကိုယ်တိုင် ခံစားရသကဲ့သို့ပင် ခံစားရပြီး မျက်ရည်တွေ စီးကျလာလေသည်။

ကျွန်ုပ် မရှုမရှိုက်နိုင်ဖြစ်သည့်အခြေအနေကို စာဖတ်သူ ရိပ်စားမိ ပေလိမ့်မည်။ တဏှာပေမမှတစ်ဆင့် ဤကမ္ဘာလောကအတွင်း ဖြစ်ပေါ် လာသည့်အရာမှာ ဒုက္ခမှတစ်ပါး တခြားဘာမှမရှိဟူသောအချက်ကို သတိ မပြုဘဲ မနေသင့်ပေ။

ချင်မျှင်ပွဲတော် ကျင်းပပြီးနောက် လေးရက်မြောက်နေ့ဖြစ်သည်။ နံနက်နေ၏ နီကြင်ကြင်အရောင်သည် သစ်ပင်ထိပ်ဖျားကို အရောင်ခြယ်

mgyoe.com

ပေးနေသည်။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်သည် ချိုသားအမိကို ခွဲခွာသွားရတော့မည်။ ကျွန်ုပ်၏ နို့ထိန်းအဒေါ်ကြီးသည် အမေနှင့် မြန်မြန်တွေ့ဆုံစေလိုသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်အား မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန်ခရီးထွက်ရန် လောဆော်နေသည်။ နှင်းမိနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စအတွက် အတတ်နိုင်ဆုံး အကူအညီပေးမည်ဟူ၍လည်း ကျွန်ုပ်ကို အားပေးလေသည်။ သူ၏ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းအတွက် ကျွန်ုပ်၏ အထိန်းတော်အဒေါ်ကြီးအား ကျေးဇူးတင်စကားပြောဆိုရန် သင့်လျော်လျောက်ပတ် အံဝင်ခွင်ကျမည့် စကားလုံးကို ကျွန်ုပ်စဉ်းစားမရ ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်၏မျက်လုံးမှ မျက်ရည်များ အိုင်ထွန်းစီးကျလာလေသည်။

နှင်းမိပေးထားသည့် ငွေထဲမှ ဒေါ်လာ ၂၀ ကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ချိုအား သူ့အမေအတွက် သိုးရေအင်္ကျီဝယ်ရန် ပေးလိုက်လေသည်။ အသက်အရွယ် နုနယ်ငယ်ရွယ်သေးသော်လည်း သူ့အမေအပေါ် ချို၏ ဝတ္တရားကျေပွန်ပုံကို တွေးမိသောအခါ စိတ်ထဲတစ်မျိုး ခံစားသွားရပြီးလျှင် စင်ရော်က အရှေ့ဘက်ပျံသွားပြီး ပျံလွှားက အနောက်ဘက်ပြန်သွားသကဲ့သို့ ချိုနှင့် ရတ်တရက် ခွဲသွားရမည့်အရေးကို ဝန်လေးနေပြီး ကျွန်ုပ် တော်တော်နှင့် ခြေမလှမ်းနိုင်ဖြစ်နေသည်။

ခြံထဲ တစ်ချက် လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ ပန်းပင်များ၊ ပန်းပွင့်များပင် သူတို့၏ အရောင်အသွေးဖြင့် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်အသွင်ကို ဖော်ပြနေဘိသကဲ့သို့ တင်နေရလေသည်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းသည် ကျွန်ုပ်၏နှလုံးထဲတွင် လျှံတက်လာလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အထိန်းအဒေါ်ကြီးက ကျွန်ုပ်ကို သတိပေးသည်။

"သား ဆာဘူရို၊ သွားဖို့အချိန်တော်ပြီ။ နောက်ကျနေရင် သင်္ဘောမမီလိုက်ဘဲ နေဦးမယ်"

ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ခပ်လေးလေးဖြင့် ချိုတို့သားအမိကို မခွဲချင်ခွဲချင်နှင့် ခွဲလာခဲ့လေသည်။

နှစ်ရက် အတောအတွင်းမှာပင် ကန်တုန်သို့ ရောက်လာသည်။ သင်္ဘောပေါ်ကဆင်းပြီး ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ဘုန်းတော်ကြီးအား သွားရောက်နှုတ်ဆက်ရန် လျှောက်လာခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဆရာဘုန်းတော်ကြီး

mgyoe.com

mgyoe.com

သီတင်းသုံးသည့် ချန်ကျောင်းတိုက်ကို ရှာမတွေ့တော့ပေ။ ကျောင်းတိုက်ကို မသမာသူတချို့ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သောကြောင့် ကျောင်းတိုက်နေရာမှာ လူသွားလမ်းပင်ဖြစ်နေပြီ။ ကျောင်းတိုက်၏ အစအနဟူ၍ ဘာတစ်ခုမှ မကျန်တော့ပေ။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ဘုန်းတော်ကြီးသည် သူ၏ ယခင်ကျောင်းအဟောင်းကလေးသို့ ပြန်ပြောင်းသွားပေလိမ့်မည်ဟု တွေးမိပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့မွန်းလွဲပိုင်းမှာပင် ဟောင်ကောင်သွားမည့်သင်္ဘောကို ဆက်စီးလေသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်ကျသောအခါ အဝတ်အစားလဲပြီးလျှင် ကျွန်ုပ် ကမ်းပေါ်သို့ တက်သည်။ ကမ်းပေါ်ရောက်သောအခါ တခြားမသွားတော့ဘဲ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးမစ္စတာရောဘတ်၏အိမ်သို့ တန်းသွားလေသည်။ စပိန်သားဖြစ်သော ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီး မစ္စတာရောဘတ်သည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းများစွာ မတိုင်မီကပင် ဤနေရာ ဤဌာနသို့ သူ့ဇနီးနှင့် သမီးကို ခေါ်လာခဲ့ပြီးလျှင် ပစိဖိတ်တောင်ပေါ်၌ ရိုးရိုးအိမ်ကလေး တစ်လုံးဆောက်ပြီး နေလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် သူ့အိမ်က ခွာသည် ဟူ၍ မရှိပေ။ တောင်ပိုင်းဒေသက ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများနှင့် ရှားပါးသော ပန်းပင်များ၊ သစ်ပင်ငယ်များကို စုဆောင်းခြင်းသည် သူ၏ အဓိကဝါသနာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုန်းတော်ကြီး မစ္စတာရောဘတ်ကို အထူး ကြည်ညိုလေးစားသည်။ မစ္စတာရောဘတ်သည် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တည် တည်ငြိမ်ငြိမ် အေးအေးဆေးဆေးနေတတ်သည်။ လောကီအာရုံ ခံ့မင်တွယ် တာမှုများနောက်သို့ မလိုက်ပေ။ ထို့ကြောင့် ခရစ်ယာန်လောကထဲ၌ မီးရှူးတန်ဆောင်သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

သူသည် မည်သူ့ကိုမှ ထိခိုက်နစ်နာအောင် မလုပ်ပေ။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ ကို အပေါ်စီးမှနေပြီး စိုးမိုးအုပ်ချုပ်လိုသည့် စိတ်ဆန္ဒလည်း သူ့တွင်မရှိပေ။ ယင်းသို့ စိတ်သဘောထားပြည့်ပြီး လူတစ်ဖက်သားကို ကူညီတတ်သည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် သူ့ထံ၌ နှစ်နှစ်ကြာမျှ အင်္ဂလိပ်စာ သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့လေသည်။ သူတို့ တစ်အိမ်ထောင်လုံးနှင့်လည်း တရင်း တနှီးရှိခဲ့သည်။

သူတို့အိမ် ကျွန်ုပ်ရောက်သွားသောအခါ သမီးဖြစ်သူက ကျွန်ုပ်အား

mgyoe.com

mgyoe.com

ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုသည်။ မစ္စတာရောဘတ်နှင့် သူ့ဇနီးကလည်း ကျွန်ုပ်ကို တွေ့ရ၍ အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့ကို ကျွန်ုပ်၏အမေအကြောင်းနှင့် နှင်းမိအကြောင်း ပြောပြသောအခါ သူတို့ မျက်ရည်မဆည်နိုင်တော့ပေ။ ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်သွားပြီးလျှင် မျက်ရည်တွေ စီးကျလာကြသည်။

လေးရက်လောက်ကြာသောအခါ မစ္စတာရောဘတ်ဇနီးမောင်နှံတို့ သည် ကျွန်ုပ်အတွက် ဥရောပအဝတ်အစားများ ဝယ်ပေးပြီး ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့ခရီးအတွက်လည်း သင်္ဘောလက်မှတ် စသည်ကို စီစဉ်ပေးလေသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ကို လက်ဆွဲပြီး နှုတ်ဆက်စကား ပြောကြသည်။

"သင်္ဘော နေ့လယ်ထွက်လိမ့်မယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဂရုစိုက်ပြီးသွား၊ ကြားလား... သား၊ ကောင်းကင်ဘုံက ဘုရားသခင်က သားကို အပြည့်အဝ ကူညီစောင်မလိမ့်မယ်၊ သားရဲ့ အမေ့အိမ်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ တို့ဆီ မကြာခဏ စာပေးဖို့လည်း မမေ့နဲ့"

မိဘနှစ်ဦးက မှာကြားစရာရှိသည်ကို မှာကြားပြီးသောအခါ နက်ပြာ ရောင် ကက်ဦးထုပ်ဆောင်းထားသော သမီးဖြစ်သူသည် ရှေ့သို့တိုးလာလေ သည်။ မျက်နှာမကြည်မသာဖြင့် ကျွန်ုပ်ရှေ့နားကပ်လာပြီး အလွန်တရာ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသော အမူအရာဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လေသည်။ ထို့နောက် ပန်းစည်းနှင့် အင်္ဂလိပ်စာအုပ်တချို့ကို အမှတ်တရလက်ဆောင် အဖြစ် ပေးလေသည်။ သူပေးသည့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို အမြတ်တနိုး လက်ခံပြီး ကျွန်ုပ် သူ့ကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်၏မျက်မှောက်တွင် ကောင်းကင်ပြင်နှင့် ပင်လယ်ပြင်မှတစ်ပါး တခြားဘာကိုမျှ မမြင်ရပေ။ သင်္ဘောသည် အရှေ့ဘက်တူရူသို့ ခုတ်မောင်း နေလေသည်။ ငါးရက်နှင့်ငါးညတိတိ ပစိဖိတ်ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် ခပ်မှန်မှန်သွားနေသည်။ လတ်ဆတ်သောပင်လယ်လေသည် ညင်ညင်သာ သာ တိုက်ခတ်နေသည်။ နေရောင်ခြည်သည် ဝင်းလက်တောက်ပနေသည်။ ရေယာဉ်မှူး၏အခန်းထဲ ဝင်သွားသောအခါ လှိုင်းတလိမ့်လိမ့်ဖြစ်နေသော အပြောကျယ်လှသည့် ဆုံးစကြည့်မမြင်သော ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို တွေ့ရ၍ ဝေးရာတွင် ကျန်ခဲ့သည့် ရေမြေတစ်ဆုံးပမာ အဝေးတွင် ကျန်ခဲ့သောသူ့

mgyoe.com

mgyoe.com

များအား လွမ်းဆွတ်တသခြင်းသည် ကျွန်ုပ်၏ရင်ထဲတွင် တလှိုက်လှိုက် ဆူတက်လာလေသည်။

မစ္စက်ရောဘတ် လက်ဆောင်ပေးလိုက်သည့် စာအုပ်များကို ကောက်ယူကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုစာအုပ်ထဲများတွင် ရှိုက်စပီးယား၊ ဘိုင်ရွန်၊ ဆာရေတို့၏ စာများကို အပြည့်အစုံ စုပေါင်းရိုက်နှိပ်ထားသော စာအုပ်များကို တွေ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုင်ရွန်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘာဝအရည် အသွေးနှင့် ပြည့်စုံသော ကဗျာဆရာကြီးလီပိုနှင့် တူသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရှိုက်စပီးယားကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘွင်းဘွင်းသမား ကဗျာဆရာကြီးတုတုနှင့် တူသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆာရေကို ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘာဝထက် ကျော်လွန်တွေးခေါ်တတ်သော ကဗျာဆရာကြီး လီစိုနှင့်တူသည်ဟူ၍လည်း ထင်မိလေသည်။ ပထမဦးစွာ ဘိုင်ရွန်၏ ကဗျာများပါသော စာအုပ်ကို လှန်ပြီးလျှင် 'ချိုင်းဟာရိုး၏ ခရီးစဉ်' အကြောင်းကို ဖတ်လိုက်လေသည်။ ထိုကဗျာ၏အဆုံး၌ စွမ်းအင်ထက်မြက်သော ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာနှင့် ပတ်သက်သော အပိုဒ်ခြောက်ပိုဒ်ကို ဖတ်မိလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချပြီးလျှင် 'ရဲရင့်သူ၊ အပြည့်အဝ ဆွဲဆောင်မှုရှိသူ၊ လှို့ဝှက်အသိခက်သူ၊ ကျယ်ပြန့်ကြီးမားသူ ဘိုင်ရွန်နှင့် နှိုင်းယှဉ်စရာ ကဗျာဆရာသည် ခေတ်ဟောင်းခေတ်သစ် နှစ်ခေတ်လုံး၌ တစ်ယောက်မှ မရှိပါကလား' ဟူ၍ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြောမိလေသည်။ ခံစားမှုအပြည့်ရှိလာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် စုတ်တံကို မင်နှင့်တို့ပြီး ဘိုင်ရွန်၏ ကဗျာကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုရေးသားလိုက်လေသည်။ ဘာသာပြန်ပြီး သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် ထိုကဗျာကို အသံထုတ်ပြီး အကြိမ်များစွာ ဖတ်နေလေသည်။ ထို့နောက် မကြာခင် ကောင်းကင်ပြင်၌ လပေါ်ထွက် လာလေသည်။ ညင်သာအေးမြသော လေကလေးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဦးတည်တိုက်ခတ်လာသည်။ တံငါသည်တို့၏ မီးအိမ်ကလေး သုံးလေးလုံး သည် အမှောင်ထဲတွင် တလက်လက်ဖြစ်နေလေသည်။ ရှု၍မဝသည့် အနန္တရှုခင်းပါကလား။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် သင်္ဘောသည် ယိုကိုဟားမားသို့ ဆိုက်ကပ် လာလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းလာပြီးလျှင် ဟိုတယ်တစ်ခု

mgyoe.com

mgyoe.com

သို့ သွားသည်။

ဤအခန်းကဏ္ဍမှ နောက်ပိုင်း ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထားသည် များမှာကား ဂျပန်ပြည်၌ရှိနေစဉ် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝဇာတ်လမ်းနှင့် ပတ်သက်သောအကြောင်းအရာများ ဖြစ်ပေသည်။

❐

mgyoe.com

mgyoe.com

(၇)

ဝန်စည်စလယ်ကို တစ်နေရာတွင် ချထားပြီးလျှင်ပြီးချင်း ကျွန်ုပ်သည် အထိန်းအခေါ်ကြီးပေးလိုက်သည့် လိပ်စာကို ထုတ်ပြလျက် ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်အား ကျွန်ုပ်သွားရမည့်နေရာကို မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်သည်။ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်က ပြောပြသည်။

"အဲဒီနေရာ ဒီကနေ သိပ်မဝေးပါဘူး။ အင်မတန် ငြိမ်သက်အေးချမ်းတဲ့နေရာဖြစ်တယ်။ ယိုကိုဟားမားက ရထားနဲ့သွားရင် ဘူတာငါးဘူတာ ကျော်တာနဲ့ ရောက်သွားတာပါပဲ။ ခင်ဗျား တစ်နာရီလောက် ဒီမှာနားနေရင် အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာ ကျုပ် ခင်ဗျားအတွက် ရထားလက်မှတ် ဝယ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျုပ်တွေ့ဖူးတဲ့လူတွေထဲက ခင်ဗျားလို ထူးခြားတဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရှိတဲ့ လူမျိုး တစ်ယောက်မှမတွေ့ဖူးဘူး။ ခင်ဗျား အဲဒီနေရာကို မရောက်ရောက်အောင် သွားစေချင်တယ်။ ခင်ဗျားကြည့်ရတာ အတော် ပျာယာခတ်နေပုံရတယ်။ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိလို့လား"

"တခြားကိစ္စရှိလို့မဟုတ်ပါဘူး၊ အမေ့ဆီသွားမလို့"

ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

နေ့လယ်စာ ထမင်းစားပြီးသောအခါ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်သည် ကျွန်တော်နှင့်အတူ ဘူတာရုံသို့ လိုက်လာသည်။ ကျွန်ုပ်အပေါ်ထားသည့် စေတနာကြောင့် ကျွန်ုပ် သူ့ကို ကျေးဇူးများစွာတင်သွားသည်။ မကြာခင် ရထားထွက်

mgyoe.com